

ರೊಂಝೂಮಾಯತಮ

1073
8769

ವಿವಾಂಶ (ಸಂಧ್ಯಾ)

శ్రీ

శ్రీ రామచంద్రాయనమః.

శ్రీ శారదాంబాయనమః.

శ్రీ గురువరబ్రహ్మణేనమః.

ఝం ఝా మౌ రు త ము

అ న,

"భుక్తి-లక్ష్మి" యొక్క పుస్తకము.

"చూ! గారడీ"

నామంతరము.

సత్యవాది:

విమర్శకుడు.

ఇది,

కర్నూలులో మిత్రబృంద సాహాయంబున

అనంతపురము.

పి. పి. కవి, అందుకో.,

వారి బాలభారతీ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రించబడియె.

1919.

—

దీని వెల అణాలు.

శ్రీగురువరప్రహరణము. విజ్ఞాపనము.

క. న్యాయాన్యాయ విచారాఽ, మేయులు రసికప్రకార మేదగనరతుల
శ్రీయుతులగు నజ్ఞులు మ, దీయనతుల నాదరించి దీవించుతనన్.
మహాజనులారా! యభిజ్ఞులారా!

యీ యూరియుందు (కన్నులు పురంబుచందు) శ్రీ రామశబద
సమాజంబని యొకభజనసమాజం బున్నదని యంతరంగివడే. ఈ కాశ
యుక్తి సవత్సర. భాద్రపదశుక్ల పంచమినాక్షత్ర తృతీయార్ద్రా
శోభనము సమంచితముగాఁ జేయవలసింది. ఆనాఁ యునుందు తత్సా
ర్థిక కార్యనివేదికలు ప్రకటించెడివి. అందులకు మోక్షముచేస
మృతి వద్యంబులు పొందవచ్చును. అందు పరివర్తనము సజీయాభి మా
నాభి ప్రాచుర్యముతోఁ జేయవచ్చును. ఆ రహస్యమును నొక బతుకు ముది
యొకటూని ఉండెను.

మ. “తెలివియెక్కు మా వశ్యమునామాంబు దీక్షావ్రతముల నియ
దులనుఁజూసెను; నీవశాధిపతి, దీక్షాపు నీవశాంబు
లలితాంబువదను ప్రకాశింపగా, రాజ్యసీమాని ప
ద్మసాంగశ్యామిని సోము! అధిగదా! తత్వోద్భవా? రాఘవా!
విపులముగా జెలుపుటకుఁ బోటిక వ్రాయుట ముదిరెదా! అది చెప్పు
నిశః—

దత్తమండలము:— (coded districts) అనగా అచ్చో, అంత
పురము, కడప, కర్నూలు, అను నీ నాల్గుజిల్లాల మొక్క సముదాయము;
తెలివి=జ్ఞానంబునందు; రహస్యన=అగ్రము; అరుక=అనుసటువలె;
దీటుక=సరికొని, వచఃపాళి=మాటలయొక్క సముదాయము; సీసవా....
నచే; నీ=నీయొక్క; సదాభజనచే=పరతమయిన కేవలచే; తోరిం ...మకా;
తోరంపు =మిక్కిలిగా, నీ=నీయొక్క, పూజకా=పూజ కుందు, లలిత=కోమ
లీకృతంబయి రంజింపఁబడి అంచత్ = బహుమతియువలె, హృదయ=మన
సులయొక్క, ప్రకాశగరిమక=రితుల యలకయముచేత, రాజ్యసీమాని
ప్రకాశింపుచున్న వివేక సమూహముచేత, పద్మ సాంగశ్యామిచేత, (మొద
లుగాఁగల) యిందులకుక=ఈరణములచేత; ఓము=ఓ: అభవా! పుష్పక
రేనివాడా! తత్వోద్భవా! తత్త్వమే యదృశిగాఁ గలవాడా! రాఘ
వా! మాసను=అణగగడి.

తాత్పర్యము: — శ్రమండలంబు జ్ఞానంబునందు లోకునగానున్న దనుటకునంటి నెరికానిమాట లనముదాయము, ఓయభవా! తత్వోపపాదాభువా! నీయొకసేవా? రతిచేతనేమి? నీపూజకుచే మగ్నంబులయి యానందాభును జెందుకునిన మనస్సులయొక్క రీతుల యభివ్యక్తముచేత నేమి? బుద్ధిప్రకాశములనంబోలు పెద్దలనిలననేమి? హరినామగత్యము చేతనేమి? యీ మొదలనాదగల పయికారణంబులవలన నణగిపోయినది.

(ఈ దశ్త్రమునకు సమకాలమున గూర్తినవారైన మొక్కడివనిన; ఆంధ్రోద్యమము (ఆంధ్రోద్యమమునకు స్థాపితమైనందున) పక్షమున వారి పక్షమున (అ. 17) ఈ ధ్యాయమునకు సంకె.

దత్తవంశములలోని యాంధ్రులకును సర్కారులోని యాంధ్రులకును విశేషభేదములు కలవనియు నందునాన జరిగినోక్క రాష్ట్రములోఁ జేర్చుట వలన పడుచున్నదియు. అట్లు చేసిన యెదిని సర్కారులలోని వారు దత్తవంశములలోని వారిని విద్యాదుఃఖలము మిన్నగా నున్నందున దత్తవంశముల వారిని కూడకుండా నుండియును కొందఱాంధ్ర రాష్ట్ర నివాసులు నొచ్చేసించుచున్నారని.

ఈయంతోం బొమ్మ ప్రకంబులో నక్కడనే, కాక, 19, 20, వ పేజీలలో, స్కూలులోని వాటికి, దత్తమంకలములోని వాటిని బలుకు భేదం బులు కలవను చొక గొప్ప ప్రాముఖ్యం కొంతవరకు సూచించబడి ఖంక వేయబడింది. పై సూచించిన వర్గ సూచనమును మాత్రమే గమనించు.

ఇ. కొక్కగంటి చాచునలసియున్నది. (బ్రహ్మశ్రీ, శతావధానులు, విఃకీర్తించి, బాలాబ్రహ్మశ్రీ, బాలకలానిధి, కింకరీంద్ర ఘరాసంవానతాత్యాది సర్వీ. దాంశములను కనుగొని వేంకటేశ్వర కవలంబులు "వేనుప రాగ్ర హార శతావధానంబు" : అయిన్న యుపాధ్యక్ష ప్రారంభములను దీర్చు చెలిపి యున్నారు.

ಪ್ರತಿ. ಶ್ರೀಮದ್ಭಕ್ತಸಂಪ್ರದಾಯಂ ಶ್ರೀಮದ್ಭಕ್ತಸಂಪ್ರದಾಯಂ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

అందుచేతనే ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోని పరిస్థితులను గురించి అంతగా వివరాలు తెలియజేయలేదు.

(64 200 176 100 0)

చదువలారా! నూరివదులు పా, నోనానా... ప్రతి
మూలకముగు యశోమయధువును నెట్టివానినాదాని నిధులు... కాచా
డకొనుట యశోమయధువును నెట్టివానినాదాని నిధులు... కాచా

హరింకవలయునని యనేకులు పుణ్యజన సద్రుగులుగు తన్మరనుహాశయులు
 సర్వదా యత్నించుచునే యుండును. సంపన్నగృహస్థులు తమతమ గృహా-
 దికములవలెనే ఏకలచుండి మనమిద్దానీని గాఢానుభవముచేయుంకవల-
 యును. ఏమరిజనిదు, ఈ ప్రయాణాను సరణముగా బయిదెలువబడిన
 పద్యమును వ్రాసినవారియొక్క విషయమున రసికులయిన మీహోటి వా-
 రికింగల యాదరిణులును దగ్గింపవలయునని, కొందరు మహాశయులు వయి-
 నఁజెప్పిన రీతిగా బద్ధించునకు లేని యర్థంబును నోలయ్యలారా! నున-
 దత్తమండలమట, తెలివిలేనివట; తానొక్కడే తెలివిగలవాఁడట; తన-
 దైవభక్తిచేతనే దీని యపకీర్తిపోవునట; చూడండి! యేప్రకారముగ
 వ్రాసినాఁడో? యని, యండినదానికి విరుద్ధముగా, సమూహాత్మకము
 లయిన కల్పవలఁజేసి, యిష్టముచచ్చినయట్లు బోధించుచున్నాడు. రసికుల
 యొక్క సమాచారణంబును దగ్గింపఁజేసికొనకుండుటకు, ఈ ప్రకారముగా,
 ఏవయిన, వికటప్రకటనములు బయలుదేటినయెడల, దేనివయిన వికట ప్రక-
 టనము బయలుదేటినదో వానికి సమాధానముఁ జెప్పటవిధి. ఆ విధిప్రకా-
 రమేమి? వయినొన కవీశ్వర వచనప్రమాణ ప్రకారమేమి? యీ సమా-
 థానములు చెప్పబడియున్నవి. కాబట్టి:—

క. "వినుఁడగు నెవ్వరు పెప్పి, వినినంతనె వేగవడక వివరింపఁదగు"
 గనికల్ల నిజముఁజెలిసిన, మనుజుఁడెపో! నీతిసరుఁడు మహిలోనుమతీ"
 అను నీతిప్రకారము విబుధులు చిత్తగించెదరు గాత మని ప్రార్థన.
 ఇట్లు విధేయుఁడు,
 బాలకవి, దోమా, వేంకటస్వామిగుప్త, శతావధాని,
 కరుణలు.

శ్లో ౭ క మా ట. ౧౧

దీర్ఘానంతియిన, (ఇందు సందర్భానుసారంబునుబట్టి వ్యతిరేకత్వ
 మారోపింపబడును. ఇందులకుఁ బ్రమాణము:—బమ్మెర పోతరాజుని
 భాగవతంబునందు దశమస్కంధము.

రుక్మిణీకల్యాణమునందు:—

చ. వినుము! విదగ్ధదేశమున వీరుండుకుండిన భరణీవృక్షం
 డనునొక దొడ్డరాజుకలఁ జాతనికేపురు పుత్రులగ్రజం
 డనఘుఁడు రుక్మినాబరగు నందరకుం గడగొట్టుచెల్లెల్లె
 మనుజవరేణ్య! పుట్టినొక మానినిరుక్మిణి నాబ్రసిన్దయె.

ప్రవృత్తి, వావిళ్ళ. రామస్వామికౌస్తులు అందునన్నవారు వ్రాయించిన
వ్యాఖ్యానంబునందు,

“కృష్ణ దేవీషియైన రుక్మిణినీ అనఘుడు ఆశుట కడుదు న్నరము.
ఇచ్చట అఃఘశబ్దము ప్రాసనిమిత్తము వేయఁబడినదనికాని, వివరీత లక్షణ
ముచే మహా పాపియగు రుక్మిణి అనఘ శబ్దము విశేషణమనికాని యూహిం
పనగు.

అదే ప్రకారముగా:—దీర్ఘక అనగా “నరియయిన” యను నర్థంబు
సామాన్య వాచకంబునవట్ల గన్పట్టును వివరీతార్థ ప్రతిపాదకంబునందేమి?
హాస్య వాచకంబులందేమి? వ్యతిరేకార్థమిచ్చును, ఆ కారణమువలన నరి
కాని యనుభావము వేర్పడును.

ఇంక:—

గీ. దొంగవలెవచ్చియుచ్చట దొంగినావ, దేయయా! బావగారు! పెద్దామెకోవ
గించినందులకా? బా! మంచివాడ, పేను. చదును? మునలా పయ్యేవివేకి.
(నైజయంతివిలాసము.)

మంచివాడవు ప్రయోగము పరిపాకపూర్వకమయినది. వివరీతార్థ
ప్రతిపాదకము అని యెరుంగునది.

పురుషనీ ముఖము గుణప్రహణ పరిణామము, పసిపలుము, అభిజ్ఞానును
అయిన నేమి కింతకంటె పెక్కుపగి విన్నవించుకొనుటలో విశేషములేదు.
కాబట్టి యింపంగతిలేమి? దీనివిలస బట్టుపింకలనేమి? యింతటితో విర
మింపజేయుచు, తిన్నగిడు, మాంబుడు, గుయినును మును పుర్రురచుట కను
కూలముగా బద్ధమై పెద్దములు కిల్చించిన మహాశయిలకు గృహజుల
మయియుండుము.

ఇట్లు,

దోహా, వేంకటస్వామిగుప్త.

వీ ఠి క.

భాషాభిమానాచరతంసులారా!

దీనిని (ఝంఝూచూరుతంబును) వాడుటయందు నొక్కవిషయము
బుర్ర గ్రమంబును మీఁతీమి. అనంగతి అనగా "పిచ్చకపయన బ్రహ్మాఽ-
స్త్రంబు" ను విడుచుట యయినదన్నమాటను విద్యవ్యాసునియైన తామె
రుంగలయ. మన్నింపును. అనూయ గ్రహాభివృద్ధియును పువసపును
బలె దోచునా? యను సంశయంబు వ్యక్తి కరణాచరతంబుల నీమి త్తము
మాసినది. ఇంకను అనేకంబులయిన దొనంగులెసంగియుండును తుమిది
మహ్మాదరింపుడని వేడము.

కణ్వుపురి. }
26-12-19 }

ఇతి,
సత్యంబు గీ, విమర్శక.

శ్రీ గురువరబ్రహ్మగోపము.
పూర్వ సూక్తి రంబు.

ఈ శ్రీచిత్రకంఠరామకవిశిష్యుని ప్రశస్తి. సం
పాదతమధ్యస్థింబు భావనాభివృద్ధిగలత' శాంతి! మ
మ్మాది మొప్పలొస ము నా ప్రకాశంబున నీగు
శ్శేమబులైన దవ్య పు గీశులంపుము! శిష్టా ఓణా.

శా. అమ్మా! మాప్రతిభానిరంబు పీఠంబున ముగిసిన
చిమ్మైవారల గోపగింప మహాశ! ఈశ్వర నీకు వి
శమునాజాపెను గల్గివాతలను, పా! కాలముగేల! యా
వమ్మోదెచ్చిరిగా! ప్రియమైన మహా బలమగుగా బిరమ
గొమ్మా! కాంచినవారమిచ్చి విమరూ! కుంబేదమహా! భారత!

- ఉ. కారదపూర్వచ క్ర ఘనపార వటీర నుభావ్రవాహా శిం
 డీ నుగంధ గంధ కమనీయపు నీవు కడుమ్మ? యట్టి ని
 న్నేరొ? "ధివాగళా" కునిన నంతటికీ ర్తి తొలగునీకు? భూ
 దానిలు దా హృదయం దత్పరతం బొసరింపలే? రహ
 దాహు బ్రాహ్మక యిది దానిని సంగియొనంగ లేక వే
 వారిన ఎంబులను ఘన గాము వున్న దన్నమాత్రనే
 తొలప ను భుంగిసి యట్టిగడ్డల రొప్పొందులే?
- ఉ. అమ్మ! సహితకంఠుని యట్టిలికొమ్మ! జగమ్ములమ్మ! మ
 విమ్మాయి సత్కృతాకలన యింపెనలాదిగ నే నమమ్మ! యే
 ఎమ్మలులేక పిమ్మ వుం బారవిపీనత నుంక వట్టి గ
 ర్విమ్మనుకంగ లేక గల చమ్మ! సర్వం పవంబ శాంకరి.
- ఉ. దే శిల్పమిద్దొంగి దే లిద్వి సెక్కమందు నం
 భావన సేకు సత్కృతమయ యగ్న విరాచనాణాం
 కాపనిగొల్పి ఘనగతి యుం కదిలించి నుం దెనయో
 పానని యుంబుల! తుం గొఘనాచర! మమ్మననుగ్రహింపుమా.
- గీ. లోని కళా కేసలం క ప్కరగళగండు, క ప్కరగళగళిన్ విలాసకుండు
 తలమ్రకిటికిం గొల్కరి పొందుకొండు నీచగిం దు సుబ్రహ్మణ్యపద్మ
 రంజు, వనమిదు నుం నీచగిం దు క
- చ గళగళగళుచూప కిల్లెం గళగళగళుచూప కిల్లెం గళగళ
 మెరగళగళుచూప కిల్లెం గళగళగళుచూప కిల్లెం గళగళ
 చిమ్మనుచు పడికి పడికి పంతుల జరిగె నింకొక శ్రీ
 తమిళి నుం దెనయింకొక పంతుల జరిగె నింకొక శ్రీ
- చ. తగియిదిగిదిగి నీల సుకపంతుల జరిగె నింకొక శ్రీ
 మగియిదిగిదిగి నీల సుకపంతుల జరిగె నింకొక శ్రీ
 ల్పిరిగిదిగి జరిగె నింకొక పంతుల జరిగె నింకొక శ్రీ
 పంతుల జరిగె నింకొక పంతుల జరిగె నింకొక శ్రీ
- గీ. తో భావాదొంగిని చిమ్మనుచు పడికి పంతుల జరిగె నింకొక శ్రీ
 నవనవనవ పడికి పంతుల జరిగె నింకొక శ్రీ

విజ్ఞాపన.

శక్తి చంపకమాలిక. శక్తి

నిరుపమ కేముషీకవిత నిర్మలచిత్త సరోజులార! బం
ధురతర సత్కళావళి సదూర్జిత మానసులార సన్మతో
భరితదిగంతులార! ప్రతిభాఘనతా సదసద్వివేకతా
నిరతమబుద్ధులార! కమనీయ గుణాఽందిత రూపులార యో
దురతవిదూరులార! పరితోషిత సజ్జన పాలులార! యో
వరజనులార! సాధుగణ వత్సలలార! బుధాభిలార! యో
సరసకవీంద్రులార! యభుసం కులవంక దినేశులార! యీ
తెరగువినుందు! దీనగల దీటు సరుంగుడు! స్యాయమెయ్యదో
యరయూఁ డనూచరిచేత మనసారంగదోసము లేసవార సిం
బరివరీధిదూషణాఁ జల్మమనట్టి జనంబులేరా? యీ
విరసులకింతబుద్ధి గరిపింపును! నావతులైన మించులిం
దగనీటులుండ గొందనగు ధాన్యకులేవియు ప్రాయవారిని
దరిసి విచారణబులును దాల్చొసగా బనిలేద? కాంచరే!

విద్యోజులారా! రసికసన్మతులారా!

అభినవ క్రమలతే నదియూహణశీరినిగా పోర్రించబడిన “భూస్కా
లజ్జా” అను నొక వ్యాససాముకంఠ సందర్శనగొందియే రుండును. దాని
విషయంబున రసికసన్మతులును, విద్యోజులును, అనుగ్రహ తామువరును
జర్పులై కొని నెడంబడి పుట్టిన దొంగసహాని యొప్పును “ఉపరథక్తి”
అను నామెత ప్రకారము మునుప గొంతవర కీషమగుంబున సంతతి నత్య
మును, పొరన్నట్లుగా సానుండు భావమును, నిర్లవ్వశ్చిమును అలరారు
చున్నవో పరికింప మొనరికిరి. కలయన్నింటిని మేము నెగ్గి బరికింప
గలనా? కామో? కలిగినను ప్రాయపరకు అవిషయంబులు కొన్నిం
టికి కొన్నియయినను తగ్గును. కాబట్టి యీసంగతి విశేషమయినది కాక
పోయినను అవసరములయిన పాసిలో మాఖ్యామయింది. కాబట్టి యిట్టి
విషయంబును కేవలము పాతక మహాశయాలకు నిష్కలించుటయే ప్రధా

నంబు కావున ప్రశ్నకుర పరిశీలనంబు గావింపఁబూనుకొనక యీ “భూస్కాలము”ను “భూలీ పులాకన్యాశుంబు”గా విమర్శింతుము అని విన్నపము.

ఏకార్యంబునందైనను దోషంబులుండవా? అట్టి పున్నయెడల వానిని మన్నింపవలయునని రసికులయిన తమకు జ్ఞాపకంబు గావింపవలసిన పని లేదు.

కన్నులుప్పి }
19-11-19.

ఇది,
విశుద్ధకవి,
నత్యవాదీ.

శ్రీగురుపరబ్రహ్మణేనమః.

ఝం ఝా మారుతము

“చూ! గారడీ”

శ్రీ గురు పరబ్రహ్మణే నమః శ్రీ

- + -

పాఠకమహాశయులారా!

“భూస్కాలము”ను హాకింపవలసి యున్నది ఇయ్యది వ్రాసినవారు అభినవకవులు. అభినవీంద్ర హనుమే యనివలయుగాఁ గానవచ్చుటలేరా? “అభినవశ్చమ్ము” నకు “క్రొత్త” యని యుండును. “మాత” అనినను “అమ్మ” అనినను ఒకటి అర్థముకదా? కాబట్టి, యీ “యభినవకవి”ని “క్రొత్తకవి” యనియు, “క్రొత్తకవి” యనియు వ్యవహరించవచ్చును. అయినను ఈ యువనా్యసమునందను సుముఖముకూలముగా వ్యవహరించెనము గాక. సక్రమముగా లనఁగా శబ్దం వదులగా నేతెచ్చినయెడల ననుకూలంబుగా నుండునని తలచెదము. మొదటి ముఖ్యత్రంబును పరిశీలింతము.

శ్రీమత్పరమహంస సద్గురు పరబ్రహ్మణేనమః.

భూస్కా. ల డ్డు

ఇది,

బాలకవి - అనుముల సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారి

విజ్ఞానలరగు

అభినవకవులు:

రచయితలు.

1913.

చంద్రమౌళీశ్వర పెన్స:—కర్నూలు.

“భూస్కా-లడ్డు” చేసినవారు అచ్చుతప్పులను హస్తచోపంబులను మన్నింతురని పండిత బృందములు నమ్మియున్నారు.

“భూస్కా ల డ్డు”

ఈ పుస్తక నామధేయంబునందు ఏలాటి పొరపాటు ఉండతగదు. కాబట్టి, దీని యర్థమును విచారితము. ఆంధ్రీయునకు సంస్కృతంబు నుండి తత్సమములు తద్భవములు ఏర్పడును. “భూస్కా-లడ్డు సంస్కృత భాషా నీఘంటు ప్రకారముగాని ఆంధ్రీ నిబంధన ప్రకారముగాని ఎట్టి యర్థంబునకు ఆస్పదంబు కాదు.

అయినను దీనిని క్రొత్తకవులుగారు చట్టముల ప్రకారము ఇతరభాషలనుండి కాలానుసారముగా నేమి? దేశీయములుగా నేమి? పదంబులను గైకొనవచ్చునని నమస్కీర్తన ప్రయత్నింతులేమో! సరే! అందుల కొడంబడదము. హిందూస్థానీ భాషనుండి దీనిని ష్టగ్రహించిరన యొక యువ పాదనము (Proposition) గావించెదముగాక! అప్పుడు కొంచెము పొందికగానుండును. అర్థమును విచారించవచ్చును, హిందూస్థానీ భాషలో “భూస్కా-లడ్డు” “పొట్టులడ్డు” అని యర్థము వేర్పడును. “లడ్డు” అనగా,

సారవంశమై, రుచ్యమై, మధురమై బలకతములైన (అనగా నేయి, శనగ పిండి, మొంతమూడికన్న మున్నెయి) వస్తువులచే చేయబడినదై భక్షి యీసవానికి నానంపదు నొసగుదు. అట్టి లబ్ధులు జేయనిధానము అందనికి తెలియక మున్నె ఆ లబ్ధులతో నేమే వదార్థములు చేసుకో దాని నయినను గని పెట్టనివా యగును. ఎవ్వరయినను వున్నననుభవముక, రుద్రమయి, నాకరకముయిన ఒక శర్కర శనగపిండి మున్నెగువానితో చేయబడిన యూకను దెప్పియిచ్చినయెడలనే అది లభ్య పుష్పకొందురు కాని, పొట్టుకను తెప్పియిచ్చిన వివరిస్తే తుల్యో చేయో అనుభవమిది లెదు గును. ఇది కలికాలము. మాయని గింతను చేదు. జనులను ఏమక చుటను ఎన్నెన్నో పక్కములు చక్కబడుగున్నవి. కాబట్టి మన “భూ వ్యాజ్యం” రియ్యుగా ననమున్ను నయిన తేలుబడి యుండుచున్నది. “పొట్టు” నిర్మిస్తుంది. గాంధీకనీసోవుండి. అట్టి పదార్థముతో “అట్టు” ను జేయవలె “గంధీ” ఇంకెవ్వరు? హా! ఇంతటితో రక్షితులు మోసపోగలం! ఓ “గుం! గంధీ!” చాలింపులు! బుట్టకెల్లొనుము! ఉగ్రహైవేగంబున ధిమిగిగా నాదుతము ఏ తెలియదున్నది. ఊ! ఆలస్య మే?

ఇహికకాలము ముండుచున్నది. లోపలి ముండుబులయొక్క సారాం శుభేయిన ఈ భూస్వామ్య కావచ్చుగా? కాదు. ఎందులకనగా రచయితలు గారు తేల్చిన సత్యాంతము ఆ పుస్తకంబయొక్క బిచ్చ పుట యందు ఇచ్చింది. “అగ్ని, హేగనము, పరివర, ఈ మూడు చూట లన్న మా కేమో పెక్కనిపోయి” ఈ ప్రకారముగా తమ సత్యాంతము “పెద్ద తిలవో” టుంకగా భూస్వామ్యం డైదులకో? రచయితలు “అభినవకవులు” అనగా “క్రొత్తకవులు” ఇదివరకే తేలువబడినది. క్రొత్తకవికిని ప్రాత నిటికిని ఏటిమిందు భేదమున్నట్లే ఈ క్రొత్తకవులకును ప్రాంతకవులకును భేదముండును. వారి నియమములే చాలా సూత్రముగా నుండునని ఈ క్రింది పరిశీలన వలన దెలియనగును. “భూస్వామ్యం” ముఖ్యశ్రంబును మయొకమారు చూడెడు.

ఇది,

తాలకవి - అనుముల సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారి

విద్యాధులరగు

అభినవకవులు:

రచయితలు.

1918.

చంద్రహాళీశ్వర పెన్సిల్:-కర్నూలు.

అభినవకవులుగారూ!

ఈ ప్రతులును తామే వ్రాసియుందురని తలంచెదము. “ఇది” (ప్రథమావిధక్తి) జ్ఞాపకముంచినాను, తను గుళవులుగారికి తాము వ్రాయగించిన శక్యమనముచేత వారు బ్రాహ్మణులని తెలియుట. అయినను వారికిష్ట బ్రహ్మక్రికంబయిన పుర్యాద యవనియుచేదా? తాము పరమ హంసాశ్రితులు, కాబట్టి ఈ ప్రతులును “గురవ్రతీశ్వరదాయ శిష్యులు గురువాదె.” అను పితృత్వము తమకు స్ఫురించుముంబచ్చును. అందులకు వారికి ప్రహ్లాదీ హర్షాద “హూషి” యాయినది.

“ఇది” ప్రథమావిధక్తి ఏకవచనము నపునకలింగము. జ్ఞాపకము చేసెదము.

“అభినవకవులు రచయితలు” పురుషలింగము ప్రథమావిధక్తి బహువచనము. ఈ సర్వనామ నపునక లింగై క వచనంబునను, అభినవకవుల పురుషింగ బహువచనమునకును స్థిరమెట్లొ? అయితే ఈ “భూస్వామి” అభినవకవులు. రచయితలు వ్రాసిట్టి క్రొత్తకవులు ఈ ప్రకారంబుగా, తాము, “క్రొత్తకవులు” గారే “బూస్వామి” జ్ఞయితి రనుటకు నిష్పందించుము. ఇది ప్రత్యాపకము. ఇంక క్రొత్తపద్యభట్టిగా రవతరించి దీని సవర్ణమునచ్చును.

ఇంక “చంద్రహాళీశ్వర పెన్సిల్:-కర్నూలు” ఎక్కడి కన్వయించునో? యిది వస్తువునియో? రసధ్వనియో? అలంకారధ్వనియో? భావనియో? కాదు. అభినవకవి లక్షణ సాంప్రదాయంబులలో చేరిన

ప్రీతి క.

“భూస్కాలంబున కొకవీతికయే తక్కువ” వీతిక యంతయు ముఖపత్ర రూపముననే తాము గూఢముగాఁ దెలిపియున్నారు. దాని నిందాఁక, మేము వివరించితిమి. మరల వ్రాయుట పునరుక్తి దోషముకదా! ఆ దోషంబునకు దేవరవారు సాక్షులుకాలేదు.

“కాగితములు పిరియము” కాగితములు “పిరియ” మయినంత నూత్రమున భూస్కాలంబు వ్యాపింపలేదా? ఒక వీతికమాత్రము గీతిక యయినది కాని.

“క. జనరాండ్రీ యధర.... లుక్”

ఈజనరాండ్రు పిలువని శరంబంబున కేతెందిరి. వాగితోఁ గార్యంబులేదు

శ్లో ౩ “సరసావస్థాంతత విశారదశారద త్యుసాహితీవతుల.... గణ్యుల.”

విశారదశారద.... శారద—సరస్వతి

శారద=వ్యవసాయ }
నూత్నము } సాహిత్యముల.
అసమర్థుడు }

విశారద యిన్ని అర్థములు. వ్యవసాయమునది ఇక్కడ వేరుగదా? “శారదావ్యవసాయ” కి నూతన విశారద యగుచుంటుందా? అప్పుడు శారదా శబ్దమునకుఁ బ్రాంతము, విద్యాభ్యాసము, కాలాభ్యుదయము, “శారదావ్యవసాయ” అని అర్థము. అప్పుడు “న” గురువు గలవింశతియగుచుండును. అందును, ఎందుకో? ఎందుకన, సరస్వతి యొక అర్థంబునకుఁ జేరింపబడినది, “న” గురువు కానిదిగానీ, అప్పుడునే అంతయు సరస్వతి వరంబునకుఁ జేరింపబడినది? అనియెడల అది జేర్చుకొన్న యితరములు కాదనియెడల ఇతరము లయినవియెడల సరందర్శనమునను. ఎందులకగును? అభిరవ కవుల సాహిత్యంబునకు లోటులేదు. ఇదికి భూయశః “న” గురువు కా లేదు. ఇతర లింగపు బాధయగుదునా? “నిరంకుశాః కవయః శత్రూఽవ్యసభివ కవయః”

పజ్జ. 3. "అత్తస్తుతి"

గుణగ్రహణ పారీణిలారా !

యీ విషయంబున మా విజ్ఞాపనం బీతెరంగుననున్నది. అది యేమన, శ్రీ...గుప్తగారి ప్రత్యుత్తరం బిబులనున్నది. తిలకింపుడు.

(ఇందులకు వచ్చిన పండితాభిప్రాయములు దిక్ప) దర్శనంబుగా నువాహించఁ బడుచున్నవి.)

బ్రహ్మశ్రీ, హాపావతారం శేషశాస్త్రులువారు

ప్రార్థుటూరు.

రా. వెంకటస్వామిగుప్తగారి పద్యము చూచితిని. అందులో నాకు దోషమేమియు నగుపడలేదు.

ఇంతే ఆశ్చర్యచనములు.

శ్రీమాన్, మరింగంటి రాఘవాచార్యులవారు, జగ్గయ్య పేట:-

వెంకటేశ్వరో విజయతే.

వైశ్యకులతిలకా ! మీ యంపిన అనువాదము పండితాభిప్రాయమునఃకంజమును వికసించజేయు భానుభాను విశతీయని నొక్క వక్కాణింప నేల ? ఆర్యులు (తత్వాన్తే సచవంశితమ్) అని వాక్రుచ్చిరి. దీని యర్థ బా పరిప్రత్యయనేయబుద్ధుల కెట్లగుంగందగు. మ. తెలిపిందక్కువ దత్తమండలము:—అను యీ పద్యమువారి దూషణమునకున్నా, కవయితృభూషణమునకూన్ను ఏర్పడినది కాదని మా సదభిప్రాయము. ఎట్లన అపద్యమే వేనోళ్ళ నుద్ఘోషించుచుండె. ఇకనైన నామహాత్మ్యకులు సదభిప్రాయంబు

నకు రావరమేశ్వరండు అనుగ్రహించుగాత. దై నవంబితులకు నేటికాటి మునకు దత్తమండలములం గూర్చి పరిజ్ఞానము నశించెగాబోలు. పాపము శాంతము రమారమణుడు సద్వాదప్రవర్తకుడనైన నిన్ను కేగంటి ప్రసారంబుల నీక్షించుగాత.

ఇట్లు,

మరింగంటి - రాఘవాచార్యులు.

బ్రహ్మశ్రీ, కింవీంక ఘటావంచానన, బాలసరస్వతీ, బాలకళానిధి విద్యోగి, శతావధాని, శ్రీతిరువతి వేంకటేశ్వర మహాకవులలో నొకడయిన శ్రీ వేదమూర్తయైన చెళ్ళిపిళ్ళ వేంకటేశ్వరులవారు “కడియము” నుండి వ్రాసిపంపిన యభిప్రాయము.

“మీరు వ్రాసినదానిని కొఱవొక చూచితిని. యుక్తియుక్త మని నే నభిప్రాయపడితిని.”

చదువడలారా! యిక్క జర్పనీయాంశంబునకు వత్తము.

.... “పాట్లబిడ్డ” లోఁగ్రొక్కవులుగారు వ్రాయుటయిట్లు.

“ఈప్రగృహులు నాలకింపుడు! మీకెలులుండునో?”

మమహంకాశ్రిత సమాజంబు నలంకరింపఁదగిన యీగ్రంథరాజము యొక్కమాదిని, తమ శాంతమును, దయను, సవనోపేకంబును, ప్రకటిం చికొనును, ఈప్రకారముగా వ్రాసియున్నారు. ఈ సవనంబెత్తో శ్రుతి కటువుగా నుండలేదా? సరే! కానిండు! అంశంబున కేతెంచెముగాక!

“మ తెలివించుకొన దత్తమండలమనుం దీటుక నచపాళి యిం దులకు మాసెను”

ఇట్లు,

బాలకవి. శతావధాని,

దోమా - వెంకటస్వామిగుప్త, కార్యదర్శి.

ఇయ్యది మీరుదాహరించినది. పై 'త్రే సెను' అని యంటిది. అయేమి? "మను." మల్లేభస్మ త్రమనియా? ఆ "సెను" తో నా వృత్తము ముగియినా? లేదు. అది తాహరించిన చుక్కలింకను బివ్యమున్నటుల నూచి. అయి తమతభిప్రాయము? అల్లక్కడ నేర్చి డిదు. ఈ పద్యములను గుగమవేయి క్రియము తాము బ్రహ్మశ్రీ వేదము - వేంకటరామ కావ్యమును మరి ఇంక గొండటిచేత బ్రవీణింప బడుచున్న సటికా తాపనని గ్రంథంబుగాంగరిన తెలియదగును. అత దూరం బవసర బులేదు. ఎవ్వని పై యద పాటించు గాంచుడు.

"అని ఇవనిచే శ్రీరామభజన సమాజముయొక్క గాతన, నళ, పింగళ సంవత్సరముల కావ్య నివేదకపు 1-వ పుటలో గలదు" దీని చిహ్నంబు నెరుంగుటకు నేతక ముగించుచున్నప్పుడు ముగించుచు, "యితనిచే" (తృతీయావిభ 3) కావ్యిని నా గుఱుచు గుఱుచు ప్రాంతంబుగా మొదలు గావించిరి. "వదు" భావన ప్రకారంబై ప్రకటించుచున్నది. ఆ "వదు" భావన ప్రకారంబై ప్రకటించుచున్నది? వాస-వా! ఈవ్రాత నేర్పరితనము నుంగొక ముగియించుచును?

ఆ పద్యాదికము "4 వే.....దెంపు 1-వ పుటలో" గల దంట. బాలవాక్యకరణముగానూ! మీ పాదములు పీకి లేదేమో? చాలు! పొట్టుబిడ్డకు పిపీతిక, ఒకపాదకరణము ఆవశ్యమా?

తా, నీవు చెప్పిన "దంట్" అత త్వంయును శ్రీగుర్త గారి అభ్యుదయమున నేర్పరితనమును గుఱుచున్నది. "కవ కా" నేర్పరితనమును గుఱుచున్నది. "దంట్" అత త్వంయును బుర కింకను నెరుగు సరిభావన అగు బుర్తన పై పరిపీనట్టి మాటలను అర్థంబు ముగించుచున్నది. "వదు" భావన ప్రకారంబై ప్రకటించుచున్నది. వాస-వా! ఈవ్రాత నేర్పరితనము నుంగొక ముగియించుచును?

చదువరులారా! ఈపిపీదక పుష్కలంబును శ్రీకళయుక్తి సంవత్సర భద్రపద శుద్ధ పంచమి, మంగళవారమునాడు రాత్రి ఈయూరిలో పేటలో నుండునట్టి తప్పబనస్థానంబైన ము-రా-రా-శ్రీ, యలుకూరు వెంకట

శేష మృత్యుశ్రేష్ఠిగారిచేతను, గంగా భాగీరథి సమానురాలయిన మాలే లక్ష్మ మృగారిచేతను స్థాపింపబడిన శ్రీరామ సుందరేశ్వరదేవాలయంబున నావచ్చి పెద్దతితో క్రమకారంబుగాజేరిన యొకసభయందు ఈని వేదకము (Report) శ్రియత, బాలకవి. శతావధాని దోమా. వెంకటస్వామిగుప్తగారిచేతఁ జరువఁబడినది. ఇతనాంతంబునందు గుప్తగారు "నివేదకంబునందు మా యొక్క యచనంబునబట్టి అవి త్వరలో ముద్రింపబడవలసి యున్నందున కొన్ని యచ్చుదోషంబు లుండకపోవు. ఆ అచ్చుదొనంగులతోఁ బాటు బుద్ధిదోషంబులుకూడ నుండవచ్చును. వీని నెల్లను ఈయది శ్రీరామభజన సమాజము కాబట్టి,

చ. సరిసము మాకవిత్వయన సాహసమిశ్మతిలోన నైన నా
హరిగణ గంభీరబగుట నందెద రింతయు. బ్రీతిఁబండితుల్
కిరసవు నూతిసీరియిన విష్ణుశిలాస్థవన ప్రళయమై
వరఁగెను దాసిఁబండితుఁ డెవండు ముదంబున ద్రావకుండెడన్?
(కామేశ్వరి సం. ౧)

(బ్రహ్మశ్రీ, పురాణము, సూర్యనారాయణతీర్థులు, శతావధాని.)
అయి ప్రమాణం ప్రకారము దీయందున్న దొంగులను బాటింపవలసిన సంగతికాదు. ఉదాహరణ నభ్యుయి ఆ విషయంబును తెలియనివారుకారు కావున ఈవిషయంబున విశ్వాస్పూర్తి హాసకరంబు తమ్మనం బ్రాధింపు చున్నాడు. సప్రాచీన సంగీతరీతి ఆరంబుఁ జేసింతురుగాత మని వాక్రుచ్చిరి. ఆ సభయందుచేరి సభికబృందంబు కాని వేదకప్రతులు వచ్చి పెట్టఁబడినవి. మే మేఁగినంతరికు నెఱువఁగఁబడని ప్రకారము నివేదక ప్రతులను వాద్వికసభ యున్నప్పుడు వాద్వికసభయందుగాక ఇతరత వంచి పెట్టెను అంతకాక నాఁడొ దేవాలయంబునకు దాదాపుగా నీయూరవా రందరు నేతెంచి యుంకవచ్చును. "క్రొక్కళ్లు" గానూ! కర్నూలులోనే కొందరి కందలేదని వ్రాయించితితి. ఈ వృత్తాంకంబును సంపాదించినందు లకు కృతజ్ఞులము. తమ కందలేదేమోకదా? అందులకే!

"త.సంతోషమే లోకంబునవారల సంతసమ్మ" అని యున్నది. పాపము! మీకందకయే పాతికపద్యంబును దొరికించుకొని దానికి "కాళి దాసుని కవిత్వముకొంత మూపై త్యముకొంత"యను ప్రకారంబుగా తమ కల్పనలను గొప్పింటినిజేర్చి పుష్పజరులును సుధీవరులును అయిన మిత్రుల

సాహాయ్యంబుచేతనేమి స్వక్రియకర్త చేతనేమి "ఈ తెలివిందక్కువ మూటల మే మొప్పికొనము" అని వెక్కిరించుటకు దొరకొంటిరి....

వెక్కిరించువులు వినుకనములగునా?

"కరి శీనకన్యాశుం" బగుచు కావీ "క్రొత్తకపులు" గాకి క్లేషా సామర్థ్యముకూడ నున్నది. పై "తెలివిందక్కువ" ను తాగుగా వడికిలిం చినచో తెలియనగును. మొత్తమున కిదివ్రాయుట "యింతటి సాహ సము! వ్రాయుటకుఁ జేతులున్నవి! అచ్చొత్తించుటకు ముద్రాక్షరశాల లున్నవి. భూస్మాలంకార పేజీ 4" తాము శ్రవ్యింపొన్న గోతిలోనే తాము బుడిగి.

మహాశయులారా! చూడుడు, చంద్రగౌరవ వేగోద్ధూతాఽఖ లాఽభీల వృక్షపటలంబైన యీ ఝంఝూమానుతంబును

అఁ! మరచితిమి 'తనకా తెలివితక్కువ తీనచంట'....

ఈ యర్థంబు నీదేవరగా రెక్కడనుండి త్రవ్వగలరో? శ్రవ్యలేక చమవరులను శరణుజొత్తుతో?

దేవరవారి కిప్పటికైనను మిగత ద భీమండల వాక్తవ్యుండ రీపని కేల పూనుకొనలేదో స్ఫురించి యుండవచ్చును. లేనియెడల మనమేమి చేయుగలము? అచ్చుకుఁ బూనికొనినయెడల దేవరవారు పొందుచున్న మర్యాదనే తాముగూడ పొందవలసి వచ్చుననునంతటి యాలోచన లేని వారా క్రొక్కపులుగారు తప్ప మిగిలినవారు?

పేజీ 6. "శా. తానేనాదయ్యోకో" మూకుపాదముల యాని యందున్న తానేనా "తానతుదానా" ను స్థానకము చేయచున్నది. ఇట్టి పల్లవిమూట పాటలు అన వికృత దోషంబు లనంబడును.

ఇంతవఱకు వ్రాసిఁగ్రాతలవలన తమకు నిమాధానము కలిగియుం డును. తాము ఇంక జేతులొంది వ్రాయవచ్చును. తాము భూస్మాలంకార గదా! తామెంతలావైనను కావచ్చును. ఎదుర్కొనుటకు ఝంఝూమా నుతంబునము మాకు సిద్ధము.

1. చ. తెలివిడిఁ.....శ్వశిల్" శ్రీ బాలకవి గుప్తగారు "తెలివిం దక్కువ" యని నివేదకములోగల పద్యములో నొకచోట సదధార్మ మువ యోగించి వ్రాసిరి. వారి నందులకు దేవరగారు వెక్కిరించుటకుఁబ్రస సిన

ములే న భక్తుకయంకగా వానిపాదానుబంధ తామగ్న శోభ వెక్కిరించి.
కాని పై వన్నీన కావణ బువలన గుప్తగానిని వెక్కిరించిగాని శోక్కిరించి
గాని పనిలేదు పనిగానివర పనిలేనివారే చేయుదును. క్రొక్కవ్రలుగారు
ఇరవొకమాట, వట్టివెక్కిరిపులు మాత్రమేకాదు. దీననలు కాంక్షుడు:-
“నీకలమున కడ్డులేదా” ఇందాక జెప్పిన “నిరంకుశాకనయ స్రుతావ్యభివ
వకనయ” ప్రకారము తను కలమున కడ్డులేదు. తనుకలమున కడ్డులేదు
గనుక ఇచ్చిలివారి కలమునకుగూడ నడ్డులేదని యనిపించితా? “అత్తన
త్వోహుతా:” అను ప్రమాణము పరమహంసాశ్రీతులకు ముఖ్యమైనది.
కడవటం చెప్పిక “ద త ...శ్వ కల్” అను వచనము తప్ప ఇ: నీయూపద్య
మున మిగిలిన నీగుల్లెలు బూతులుకావా? అందులకు సందియములేదు.
ఈ తిట్టులెచ్చేవారిలోట రాదగినవి? ఆ తిట్టులైనను నిష్కారణములు.
అనగా నిరపరాధిని తిట్టుట. అందులకుగారణ మనూదు. ఇందులకు:—

“ఉ.వృథా? తిట్టెమవట్ల గ్రామ్యులకు చెల్వీ విశేషము గాన
వారల గట్టిగమేపి తిట్టుడనగా దగదో తమకేటి క్షీత్రమో?

బ్రహ్మశ్రీ, తిరుపతి వేంకటేశ్వరమహాకవులు, గీరతము ప్రథమభాగము.
అని లక్ష్యము.

ఉ. దోసము లేనివారలకు దోసములుండిన యట్లుదిట్టగా
నేనోయాన? యట్టి యవినితఁపు బూతుల దిట్టనేల? వే
రేసరిమర్గ బూయిల విరించి నృజించగ లేదె? వానియ
భ్యాసము తోడనుంబనికి రాదువించుల దీర్పరాదా శో?

చ. “తెలియనివన్ని తప్పలని దిట్టతనాన” నమంచెరంగు నీ
కలన యెరుంగ న్యాయగతి గాఁగనుపించదు; కాననందుకే
యలఘుజనాని దీనిని “వహావ! శభా!” మని శ్రుతుతోనా? ఈ
గ్గముగు జితతోడనా? యఖండముగా వచ్చియుండు రెంతయున్.

చ. ఒకనిని దిట్టువారు తమహర్షితబుద్ధులుగా నెసంగితే!
నికలనయందు దూరవలె; నీతిని విడి న్యబుద్ధినిట్టి
వికటవచ న్నతి వడిన వేలముగా వెలయించినార; లీ
వికట లీవిలాము “లివే!” యని చాటెను నిక్కమందునన్.

చ. మొవట్ల వదించినట్లు ఫలముండరికేరగ లేక జంబుకం
బడటుగ దిట్టినట్లు విషయంబుననుండిన యర్థమందుకే

నాదజౌరనందుచేత నిటు లిష్టమువచ్చిన వాగ్దానము చేసి నా రిదె! కయిజోడుమొమ్ములు; ఇళివహవా! కహభాఘు! ధీవరుల!

ఉ. “కొంచెవుఁ బెంటలేరితిను కుక్కుటముల్ నిను కందిగింజ గ దంచుత్యజించినంతనె యహా! యవకీర్తియె? నీకు రత్నము!”
యంచను నీతిలేదె? యటులాదట మాదగువచ్చినాళిలో
సంచితమైన యర్థ మలరారెగు; పెద్దలు మెచ్చకుండులే?
యంచనియెంచినాము; వికలాంధయు లెందుక విశ్వసించగన్

తా. మావద్యంబది యంతదోషరహితం బా? యంచు తామిప్పుడా
క్షేపింపబనిలేదు; కాని యెడలం జెట్టల్గనన్వవచ్చు; మే
మావట్లగ దమ నొప్పినాము; కన బద్యాంధులె దోషంబుగా
మాపైఁ గల్పనజేయచో? సరియె? నన్మానన్య ప్రభావాశ్మకుగ.

తా. “తానేనా?” యని యెంచినారలు కదా! తానధమందెందులక
జానై యొప్పెను? కారణం బొసరకే న్యాయంబు లేకుండ తా
రీ నీతింబరి దూషణల్సలువ వేతకారణం బేదియో?

తానల్వారు; ననూయయో! విరసమో? తత్కామ్యమింకేదియో?

అహా! ఇంతవరకు నిగ్గయంబైనది. “పెద్దలు సాంగత్యముచేతనే
యితర పండితుండైన ఇళి వారినుకూలమజేసిన యెట్టిపండితుండగునో?”
ఈ పుస్తకంబునందు విశేషముగా నాశ్చర్యాంశక సూచకంబులు అగువడు
చున్నవి. ఈ పుస్తకంబునం దీగురువులు నిండింపబడి యుండటచేత భూ
స్కాంధ్యాశ్చర్యములతోఁ గూడియున్నది. కాబట్టి “అశ్చర్యమైన భూస్కా
లద్దు” అనందగును.

“పెద్దలు సాంగత్యము.....గునో!” ఈ ప్రోత్సాహముగాదు చేసిన
యర్థము కల్పనవని నిర్ణయింపఁబడినది. ఆకల్పనములో పై వెక్కిరింపుల
గాంచుడు. గుస్తగాదు పెద్దలు సాంగత్యముచేత పండితులైరట తామో
కుకూలమ గావించిరట. పీరి కుకూలమ మహత్వము చదువరు లెరుంగ
నివిగాదు. ముఖపర్యవేందరు గురువులుగారికి బ్రహ్మశ్రీ, కనుర్యాద “మా
శ్రీ” చేసి శ్రీయని, అక్కడ ననవలసిన “శాస్త్రి”వాచకము” లోపలి తమ
స్మరణ పద్యములో “అరుముల సుబ్రహ్మణ్యయశాస్త్రి” యనీ గారించిరి.

శ్లో. తత్పక్షాన నృతాంచిత్రం ముహుస్సంసార వాననా,
అచాఛనయంతి ముంచంతి గగనస్థమ్ రవింఘనాః

అను వట్టు మార్గని నేవ్రకారముగా మేఘంబులు అనేక వర్షాయములు క్రమ్ముకొనుచు విడుచుచుండునో యాయవస్థ నే పరమహంసాశ్రితులైన ఈ యభివక్తవులుగారు పొంది ఒకమారు అదైవతాభిప్రాయమును ఇంకొకమారు దైవతాభిప్రాయమును చాందుచున్నారు.

శ్రీ శంకర భగవత్పదాచార్యులవాడు తమ గోవిందగీతయందు:—

శ్లో. “సత్సంగత్వే నిస్సంగత్వం నిస్సంగత్వే నిర్వోహత్వం,
నిర్వోహత్వే నిశ్చలత్వం నిశ్చలత్వే జపస్మక్తిః.”

అను ప్రకారము సాంగత్యమునకు శుశ్రూషకను “సంగతానాంభావః=సాంగత్యమ్, క్రోతమ్ - ఇచ్ఛా=శుశ్రూషా” అని భేదము ఉండదు. ఈయభివక్తవులుగారు సాంగత్యంబును కాదని శుశ్రూషగావించుటలో ఎవమ చేతినిదీసి పురిచేతిని బెట్టుచున్నారు. సాంగత్యముకంటె శుశ్రూషయేయెక్కువయనిన వీరికి పండిత ప్రకాండశ్లోం బొసంగవచ్చును. సందేహము లేదుకాని, బాలవ్యాకరణంబును, వెంకయ్య వ్యాకరణంబునుగూడ వీరు ద్వేషింపుచున్నారు. కాంచుండు “జేసినయెట్టి” ఇందు “జేసిన” చేనాద్యర్థకము కదా! అందులకు దిష్టము “ఇనకా” ద్రుతాంతము. కాబట్టి “జేసినయెట్టి” యందీయ దాగములెందుకో? యీ మిడిమిడిష్టానంబుతో విమర్శనమునకు కాదు దూషణమునకుఁ దొంగొనిరా? ఆమాషణంబులయందు వెక్కిరింపులా? తాము కడుయోగ్యులని లోకము నిర్ణయింపకమానదు. ఇంతాఁక దాముపండితులని చెప్పికొనియున్నారు. మేము కూడ దాము పండితి ప్రకాండలని నిర్ణయించియున్నారము. కాబట్టి తానుండని బండితులనుచున్నారు. “అశ్వేవ స్వోభూతాసి” శ్లోకంబును జాము బాగుగాఁ బఠించియున్నారు. అందులకే యీశ్వరుని దోషంబును గుప్తగారివలెనఁగూడ నారోపించితిరి. అయినను, ఈ తమగుణమునుగని పెట్టిన లోకమును తమ్మను తుమించుగాక!

ఇతి విమర్శకః,
సత్యవాదీ,

ప్రథమవిశ్లేషణము సమాప్తము.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

ఝం ఝూ మూ రు త ము

“చూ! గారడీ”

శ్లో డ్వి తీ య వి త్తే ప ణ ము. శ్లో

ఉ. పండితవర్యులార! ప్రతిభానువిలాసక వీరులార! యీ
నిండుభుభా వధానము మనీషులుమెచ్చగ మీరుచేరినా
రొంహాదు లాశయంబుల సదూర్జితనీతి నొందినమ్మనో
స్పండితమయ్యె నామమనీ; ధన్యుడనై తిని మిమ్ముగాంచుట
బుధజనాననులాగా! పాఠకమహాశయులారా! తాము నిచారించ
వలసిన యంశం బింకటికలదు. శ్రీరామ భజనసమాజము ఈ కర్నూలు
... టమందుండొమహారాజశ్రీ, యెఱుకూరు. వేంకటేశ్వర్యు శ్రేష్ఠిగారిచే
తను, గంగా భాగీధీ సమ సురాలయిన మాలె. లక్ష్మీకృష్ణా శతకం చా
పింపబడిన శ్రీరామ దేవాలయంబునందు వేర్వరువలబడినది యందు
వెరింగినదే! కడచిన సంవత్సరంబునం దీయూరికి, గుంటూరుపార్శ్వపురు
అమేయ విద్యానవద్యులును, కవివర్యులును బ్రహ్మశ్రీ, నాహీధర సంసింహ
శాస్త్రిలవారి శిష్యులును శతావధానులును అయిన, మహారాజశ్రీ, వడింపల్లి
రంగారావుగారును, మహారాజశ్రీ, గోపాలుని సుబ్బరావుగారును, దయచేరి
యుండిరి. వారిచే నీయూరి వార్తపురును, ఈ భజనసమాజ ప్రత్యక్ష
కరులయిన, మహారాజశ్రీ, ఆల్లము రాజశేషభాగిరతును, మహారాజశ్రీ, సుర
వరము రామకృష్ణారెడ్డిగారును, ఇంకనుగల గ్రామ ప్రముఖులును ఈ భజన
సానంబయిన పయినెప్పిన దేవాలయంబునందు శతావధానంబు గావించి
చిరి. గుప్తగారు వ్రాసిన సీవేదికలో వారి యవధానంబునుగూర్చి వేర్వొ
సియున్నారు. భజనసమాజంబునకు, అవధానంబునకు, ఏలాటి సంబంధ
మును ఉండదు అని అభింపకవులుగారు వ్రాయించిరి. మీరు విశరీతార్థంబు
లం గల్పించుటలో నగ్రగణ్యులని తెలిసినిషమములలో మొట్టమొదటిది
కానీ, రసికలారా! యవధరింపుడు!

నీ వేర్పాటుచేసిన కేతువులవ్వరనంగ భజనాధికారులు భవ్యమతులు ;
అవధానమును జేసి కట్టిచోటనఁగాను భజనబోగెడు వేర్పాటుచోటు ;
చేసినవారలా? శ్రీయుక్తితె సరం గారాయనుబ్బుగా ట్కననఘనలు ;
పనిమోదమును జెంది వెలసినవారలా? కర్నూలువానకల్ కలితగుణులు
గీ. కట్టి గురధానమును నుడియంతుకును; జరిగినందుకునలర భజన యొ
కంజకాక, యు. యూ.యొవ్వరికై నఁగాని బాధ్యతలులేవే? నత్ప్రతి.
భా. శ్రీలార!

భజన కథానంబులో సంబంధపరచికొనఁగూడదనుట పొరఁబాటు
అయినవధానంబు కుఁ జట్టినకాలంబు వేర్పాటుచేడియున్నది. కొంచెమిం
చుమించుగా.... అఁగా, ఉదయము తొమ్మిదిగంటలు మొదలుకొని
రాత్రి తొమ్మిదిగంటలవరకు జరిగినదనిగుర్తఁగిచే వ్రాయఁబడినది. నిమిష
ములతోఁగూడ, ఆకాలము నిరిగానుండకపోయినను కొంచెమించుమించుం
డును. ఉదయము తొమ్మిదిగంటల కందరును భజనంబులనయినను గావిం
చకఁబచ్చిగా? యని ప్రోత్సహించువారు తమ యభిప్రాయంబును వెక్కిరిం
పుచు నానంబుగా వెల్లడించుకొన్నారు. ప్రత్యుత్తరము:—శతావధానం
బను ప్రశ్నకు బహువ్రోబమునది. కాబట్టి భాషాభిమానులందరు ఆనమ
యంబునకేమి? యాతికన్న ముందయిననేమి? యేతెందుట వింతకాదు.
మధ్యలో వన్నాచానాదులు లేక యుండవలసిన పనిలేదు. పృచ్ఛకులు నయి
తము తను ప్రశ్నానిర్దేయంబును హితులకిచ్చి వెళ్ళవచ్చును.

రెండవశంక:—కవులు గారు 15 గురికి శతావధానంబు గావించినారని
వ్రాసినారని రెండునాచులు వ్రాసినారు. ఆయనధానం బేవ్రకారంబుగా
జరిగినదో తెలిపియెవరి తెల్లంబుగానుండును.

1. అవధానము మొదలుపెట్టుటకే సుమారు రెండగంటల యాల
నగ్గనును యుండును.

2. అధానంబునందు ఇతర వ్రసంగంబులకు మధ్యమధ్య కవులు
గుంటూరు మున్నగు తాము ముందవధానంబు గావించిన చోట్లయందు
తాము చేసిన కద్యమలను చేసిన వ్రసంగాదులను తెలుపుటవలన సుమా
రు నాలుగుగంటలవఁదొగవడి యుండును.

3. ఇక పృచ్ఛకులు ప్రశ్నంబుల నిర్ణయించియుచ్చుటకు తనకధ్యంబు
నందు కల్గిన ఆక్షేపణాదులతోఁగూడ రెండగంటలై యుండును.

వృద్ధులకు కలిగిన ఆక్షేపణంబు లేమనగా బ్రాహ్మణ యొంగ దలంచి అయ్యది యవధానులు కొంతవరకు చెప్పిత నాత ఆశుడని ఇం కొకటిగా మార్పుట కొండాకింత జరిగినది. ఇట్లేనిమిది గంబలకాము వమ్మిపోగా మిగత కాలంబంతయు అవధానంబు చేయుటకును అధాన వద్యంబులను తిరిగి ఎత్తివ్రాయుటకును వినియోగింపబడెను. అట్లే లారా! ఈ విషయంబు శులాగుననుండగా నివేంకుటలో నేపక్షపాతి మున్నదో ఎట్టి హేళనబుద్ధియున్నదో నిర్ణయింపరా? అట్లయిన ఈమహా త్మశ్శిట్టు గుపగారిపై ఈసంద నాలోపించుట కేమికారణము? ఈకీర్తి రింపులచే ఆయాసంగతి నెరుంగని శ్రీయవధానులగారికి గుఱగారిపై వైష మ్యము కలుగుట శిశ్చయమేకదా! కలగకేమి? క్రొత్తకవులుగా రెండు లకే ఈ కల్పములను శ్రీమచ్ఛతావధానులు నడింపల్లి రంగారావు, గోపా లుని సుబ్బారావుగారలకును, శ్రీయుత, బాలకవి శతావధాని దోమావెం కటనామిగులగారికిని, వైషమ్యము కలిగింపవలయుననియే, కావించియు న్నారు ఈ గుఱగారికి ఆయవధానులపై నగల గౌరవము ఆకపిశులపై న వీగా మరునాడుచెప్పిన వద్యము. ఈయధ్యాయ ప్రారంభంబునందు తెలుపబడినది. దానివలన తేలును. ఇది హేళనములలో జేయనని తోచునట్లంబున తామొకమారు దయచేసి నివేదకముయొక్క 7-వ పుట నెత్తి అవధాన ప్రశంసంగించుడు. దాని క్రింద పేరాలోనే.

“ఇన్ని యిన్ని విధంబులుగా నింత జరుగదంబుగా జరిగి యవి దానిపైన బేర్కొన్న యవధానముతోగూడ భజననాలయంబునందు జరి గిన యనేక కార్యంబులయొక్క లోటులేక జరిగింపంగతుని డెలుపుచున్నది. ఈ జయవ్రదము అన్ని కార్యంబుల విషయంబున పితృసంభ్రేమగదా? ఈయవధాన విషయంబునగూడ హేళనంబుగను? ఇక మేమీ క్రొత్త కవులు గారు ఈ విషయంబును అనూయ. గ్రంథులై కల్పించిని చెప్పవల సిన పనిలేదు. దీనిని విమర్శనంబునజెల్లిదు. కుట్రయననోవు.

ఈ “క్రొత్త కవులు” గారు శ్రీమచ్ఛతావధానులచే రచింపబడిన “అననూయ” కుకు శ్రీ, బాలకవి. శతావధాని గుఱగారిచే రచింపబడిన “చంద్రిక” కును భేదమును సూదించియున్నారు. “అననూయ” ప్రాశ స్త్యంబును మేమిందు కు స్ఫురించుకొను చుండునది. సంకర్షాంతరమ్మన సరికింప దలంచుకొంటిమి.

“భూస్కాంత్యం” 11-వ పేజీలో “క్షువ్వవట్టలేదుకదా!” అని యువ-
యోగించి యున్నాడు. దాని యభిప్రాయమేమో? కాగితములకు ప్రు-
వృత్తమునని యోమో? బభీ! లోకభావము! గుంటూరివారి సహలా-
రిచుకు చదువగులకు సాక్షిగా గైకొన్నాడు. రచించుచున్నవాడే పాఠం-
దను నెదురుచూసిరేమో? అన్నను తాము చూచిరేమో? “గుప్తగారి
సవలాల్లి లికి శిశ్వనాథులే సాక్షి” భూస్కాంత్యముకు జగత్ప్రసిద్ధుడే సాక్షి
“సంచమాది చంపకము” లోని యంశంబులు గుప్తగారి కావట్ట వర్తింపక
పోయినను ఈ వట్ట తనకు వర్తించుచున్నవి.

ఎక్కువయిన కొంతవ్రతముగై కొని నిక్కయించుటకు చదువరులుకలదు.
కావున ఈ పదములు నిలకటితో విరచించెదము.

ఇది విశిష్టము,
సత్య వాదీ.

ద్వితీయవిశేషణము
సహస్రము.

శ్రీరామచంద్రానుభవము.

స్మృతి స్మరణ ముద్రా

“చూ! గారితీ”

శిశ్వ శ్రీ య వి శేషణము. శిశ్వ

పూర్వభాగములందును చెప్పిన ప్రకారముగా ఈయభివ్యవహారము
గారు కావించిన కృత్యములన్నియు తెల్లములైనవి గదా! (పేజీ 13)
ఇప్పుడు వారలను స్మృతిచేయుటకుకూడ దొరికింది. గుప్తగారు బ్రహ్మశ్రీ,
విద్యవత్సవి బాలసహస్రశ్రీ బాలకళ్యాణి కింకరీంద్ర ఘటాచలవాసన, కతావ-
ధాని, శ్రీతిరునతి వేంకటేశ్వర మహాకవులయెదుట అనధానాదుల చేసినా-

డనసి ఈ “క్రొక్కవులు” గారియొక్క మిత్రులలో నెవరితోనో చెప్పికొని రాలే. అది యీక్రొక్కవులు వీనులవిందుగా విన్నారాలే. ప్రపంగవశమున గుప్త గారు మాకు తమ “చంద్రిక” పైన శ్రీ శ్రీ శతావధానులుగారు వ్రాసిన యభిప్రాయంబును జూపిరిగాని ఇంకేమియుఁ జెప్పలేదు. ఈ యభివ కవుల యొక్క కల్పనములు సామాన్యములైన కల్పనములుకావు. కాని చదువరు లైనవారు పరిశోధించినచో వి “శశవిషాదము” లగును. ఇక వారి మిత్రులుమాత్ర మటువంటి కల్పనలఁ జేయకాలరా? చేసిరో చేయలేదో? వ్రాసిన వారభివకవులు. వారి కల్పనమే యిది అనుటకు వీలుగానున్నది. దీనినిజము ప్రప్తయైన పితామహులగును ఈ కల్పనమును సృజించిన ప్రపితా మహులగును తెలిసియుండును. ఓ యబ్బో! ఎంతటి నామగ్ధ్యమున్నది మీకి? లేని పతకంబుల గాంచినాడనని గుప్తగా ర్చిస్తోఁ జెప్పికొని యుండను. దీనిని కల్పించి ఆ “మెదల్లును” కాంచలేదే అని ఎంత యదృశ్యగ్రంథునకై వగచుచుంటిరి. తమ త్రిప్పలకు మేమేమి చేయగలము.

“మొన్న మొన్ననే” తమవిచారణ నామగ్ధ్యంబుకూడ తెలిపికొనుచు ఈ యూరిలో 18-8-19 8 తేదిన జరిగిన అవధానంబునుగూర్చి “డంల” అని అనుమానంబును బ్రకటించుటకు చేతులెత్తాడెవో? ఆ యనుమానం బునకుఁ బాటు ఇంకకొన్నితరుల లంకె పెట్టియున్నారు. వానిని ముఖ్యముగా విమర్శింపవలసిన పనియున్నది. చదువరులారా! ఎందులకనగా ఈ మహా మహులు గుప్తగానిని దూషించుచుంటి ఈ మహావధానపథ కే తెంచిన సభ్యు లనుగూడ దూషించిరికదా! మీకి వారిపై నెంతటి యధికారంబున్నది? “అగ్రాసనాధిపత్యమే పంశితవర్యులు వహించిరి?” అట్లు తను యాక్షేప గాధికారంబున కంఠంబులేదు. అగ్రాసనాధిపని యోగచారి యైన తమ కు చక్కఁగ తెలియునా? లేకున్న నెందులకింతటి యధికారంబు నూనీతిరి. ఆచారప్రకారముగా సక్కడ మహారాజశ్రీ, యుష్టులవారి రామచంద్రరావు గారు (ప్రస్తుతము ఈ యూరియందు మునిశివల్ కౌంశిలరుగానున్నారు) తన గ్రాసనాధి పత్యంబును నిహించుటకు సభ్యులచే ప్రార్థించఁబడి, అంగీకరించి నిహించిరి. ఇక పిరివాడైపించిన విషయంబునుగూర్చి చదువరు లాలోచిం తెకుగాత. ప్రచ్ఛకు లెవ్వరోయని వారి యోగ్యతకుగూడ నాడేపించు చున్నారు. సభాస్యతులను వృద్ధులను ఆడేపించిన తాము సభ్యులను మాత్రము ఎట్లాడేపించియుండరు? ముమ్మాటికిఁ గావించినట్లే వేర్వరును అదిగూడలేదును. ఇక మీయనుమానముల దీర్చనలసియున్నది. ఏకేష

ముగా వ్రాయుటవలన విస్తరించిపోవును. చదువరులకు శ్రమయొక్కవ. కాబట్టి పృథ్విసభ్య యోగ్యతనుగూర్చి ఈయొక్కనిదర్శనంబును చూపెదము. బ్రహ్మశ్రీ, ఇంద్రకంఠి వేంకటసుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రులుగారును బ్రహ్మశ్రీ, వెల్లూరి, శంకరశాస్త్రులువారును వృద్ధులలోజేయుండిరి. శ్రీ విజయరాఘవాది శాటక గ్రంథకర్తయిన శ్రీకర్నూలు తాయప్పకవిగారు సభ్యులలో నొకరు. ఇందున్న చదువరులు సభా యోగ్యతను నిర్ణయింతురుగాత. ఇట్టి యాసభ అధివేశపులుగారి కంటికాగ లేదుకా! వారు పండిత ప్రకాండులని ముందే తెలియుండుటచేత ఇది విశేషముకాదు.

“చిరున మొసంగిరంట” అని వ్రాసినారు.

“ఆయా” రని వ్రాసినారు.... ఏయారండీ? ఇట్టి యసంబద్ధములు కూడ వ్రాయుటకుండు తాము సమర్థులు నుండీ!

“ఎవ్వరాచిరున మొసంగినది”

కట్టా! ఎంతటి న్యాయశ్రేయము. అభియానము.... అధికారము.... రసికత్వము....

“కుచూపీ! ఎందుకుచుట్టివావురా? అంటే చురూపును వెక్కిరించేవానికి ఘట్టిరా” నన్న నామెతి ప్రకారము క్రొక్కపులుగాంచే వెక్కిరింపబడిన యా మూసభ్యులకును క్రొత్తకపులుగణకీని కల తారతమ్యమును వాతావహితయులను నిష్ఠియైపుడని ప్రార్థించుటయైనది.

“ప్రేమావేశంబునో” యను సభిప్రాయంబును అసూయావేశ వశంబున సభివన కవులగూహ! తామెంతటి యసంబద్ధంబులుగా వ్రాయించితిరి.

“తెలిసికొండము” అని తామే వ్రాయించియుండుటవలన ఇంకను చక్కగా తెలిసికొనలేరని తేలుచున్నది. కాబట్టి బాగుగావిచారించి సంగతి నెఱుంగుడు. అయినను “చక్కగా విచారించయే పెద్దతేజాన్నింబును జేయ” రని నీతి. మీరు పెద్దలకు పెద్దలు కాబట్టి మీ నీతి “మాఫీ” అయినది.

ఇంకొకటండీ! 13-వ పేజీలో “కింకవింద్రఘంటా” “ఘంటా” యేంటండీ? దానియర్థమేమి? ఎవ్వరివగ్గరికైనను వెదలి ఇంకను జడివికొందు. (భట్టోజీ దీక్షితులుగారు “కాకుదంతాలూ” అనగా ఇంకెవ్వడో

“అట్లాకాదు కాకినంతాలు” అన్నాడట! అప్రకాశముగా “కింకవింక
ఘటా....” ఇత్యాదీగా శ్రీమదశ్వులు తిరుపతి పీఠం చేర్చినట్లు విశదములగు
డగా “ఘటా” యని వ్రాసినారు. గంటనాపక్కన జేయవచ్చునట్లు తెలి
యుచున్నది. మరియు “మ. . . నథా.....డేవ్దేవో?” అని యుక్తిచిక్క
వెక్కిరింపు కొక్కరింపుచుంటే యుక్కివంపు టిక్కలగు ఈ యుక్తి
మారుతంబు వీక్షింపిలుచునా? మును వేసరిక గలంబును బిక్కింత
సమాధానంబు చెప్పుటకు దొరకొనదము.

గురువెవ్వరినియూ ప్రశ్న? తను గురువుగాకి తామునందిన గౌ
రవంబు తేటయెనది. ఇక వీరిగురువు నెందుకు గలవెదకు. తను గురు
వుగారితోనే యాలోచించుకొనుడు.

కవులుగాయా! తను ఈ “భూస్కాల్పం” 15వ శ్లోకమున్న వెక్కి
రింపు పద్యంబునందు “నీకవితాశక్తికి మెచ్చివట్టి విభూతగ్రగణ్యం జెనం
డయ్య” అని వ్రాయించిరి. ఇందులకు తమకు మేము మున్నుచూపించిన
“కొంచెవు పెంటలేరికిను కుక్కటముల్” అను ప్రమాణంబునను జూ
పించవలసి వచ్చినది. “అగ్రగణ్యమును” “సహస్రభాషణమును” అభిషే
కవిశ్వత నిఘంటువులో సినవిగదా? సుకత సామగ్రిలకు పద్యమును
అంతయు సీద్రంద నుదాహరించి ప్రమాణంబును విల్లీలించెదము.

ఉ. “కొంచెము పెంటలేరికిను కుక్కటముల్ నిగు కందించగా
దండుకొండచింతనె యహోయశక్తి రియ? నిగున్నగాం
కాంచనపీఠము నుడికాంచి నీటములంద పుట్టిగా
భ్యంచితరీతి మృతకములంద గంపరె రాజకేళిక. (ప్రతనీకము.)
శ్రీమదా, భక్తివరము - కృష్ణతాచార్యులవారు.

“ఈయనభావంబును నీకు నేర్పిన.....వీహో” న్యాయము మూవి
లిరిగదా! ఇందులోనుండిన మూడు “పంచయ్యలు” రోగిటి పాట కను
కూలించును. ఇది వీరి నీతిగా మాధురియు పుట్టెనును అధిగౌరవమును
రసనాశమును శయ్యా వివ్యాసమును ధారాతాదీము లోయ నానందింప
జేయుచున్నది కదా!

“కర్పూలలోనుండిన పండితులైనను ఆరభ కేగిరోలేదో! ఇంక
వ్యవహరింప మొనంగినది?

క. వినుచును నెవ్వరినెప్పిన, చినినంత కేగనడక వివరింపదగుక
కనకల్లి చిరుముఁదెలిసిన, మునుజుఁడెవో నీతివరుఁడు మహిలోనుచుటి.

ఈ ప్రధాన్యము మీ యందెట్లు సమన్వయింపవలయును? అవధాన
సభ కెవ్వరెవ్వ రేతెంచినది మున్ను మేము చెప్పితిమి. మీ దృష్టియందు
వారు పండితులు కాక పోవచ్చును. తాము పండిత ప్రకాండులు. మీకు
పారనగ నెంత.

ఈ ప్రకారముగా అనభకు వచ్చిన సభ్యులెల్లగును తమ హేళనంబు
నకు బాత్రులైరి. గజ శుకక న్యాయమును వారు జ్ఞాపకంబు గావించు
కొని తాంతులగుదురుగాత.

గీ. గండుతనమునబచ్చుకట్టుంజొకండు, నట్టనడిమూరళతవధానంబుఁజేసివిరుద
పతకంబుముంగేల ప్రేలగట్ట చిక్రిమది, కందనోలికి జెల్లెగాని.

పాతకమహాశయలారా! ఈ పద్యంబును దిలకింపుడు. బచ్చు
కట్టుండు కర్త. అన్వయంబెట్లుగనో? నిర్ణయింపుడు.

గీ. శతవధానులతగ్గుఁ జూపితిమటంచు
గుప్తగారిని దూషించి రాపులార!
పండితుల దూషణముఁజేయు వారిలివును
తాము దోసంబుఁజేయరే? ధరణీతలము
పండుగాంచగుంజాన్యాయ మరచునదియె
బచ్చుకట్టుం జేటంచులోఁ బెచ్చుపెరుగు
చున్నయా వేశమునెట్లుఁ జొప్పడంగ
పెక్కిరింపులు వలయునే వెల్లివిరియ?
పరమహంసాశ్రితులరై న వారుతాము
కులములను హేళనముఁజేసఁ గూరుచున్న
ఇయ్యదెట్టి న్యాయంబా? తామేకులంబా?
హైందవకులంబునందు బ్రాహ్మణులుకాక
ఇతరజాతులలోఁ గవు లెవఁగ లేదె?

సీ. సారంగధరకర్త సరసుండువేంకట పతివత్సవీశుండు ప్రధితయశుఁడు
ననుచరిత్రాది ప్రబంధనిర్మాణనం పూర్ణప్రభుఁడురాను భూషణుండు
నవరసవదలంక రణచతుర్తాయుక్త కలనుండల్లిమా కవివరుండు
శతవధానాది సంతకశక్తుఁడు త్రిపురనేనిరామస్వామి నిపుణగుణుడు

విజయరాఘవకర్త విడితుండు గందనోత్

తాయన్నసూరి సత్కవన ఘనము.

గీ. అధునికపూర్వ సత్కవిత్వా వనద్య

మతులు సత్కర్తయుతులింక మహినింగగ

సాక్షులున్నారదాశలీ సరణిబలుక

దగున మదిలోన నూయచేతం బెంగు

గందు తనమున బచ్చుకట్టం దటవను.

“సట్ట.....గాని” ఈపంగతి ఆద్యలు బాగుగా వ్రాసినవలయునని ప్రార్థన. సట్టపడియూర శతాబ్దానంతరము జేసి విషయమును బహుముఖమున మంజనముట. అనగా సట్టపడియూరముందు అనిధానమును గావించినవాడు మాన్యండు కావనియేకదా! మాన్యండు అంటే కుకాడు? సభ్యులైనవారు అనందించకుండుటచేత ఈ విషయమునందు సభ్యులొనరించి యేయొక్క పతకమును అనిధానిగారి ముంగిటికి వ్రేలుట్టిరి. కాబట్టి అనిధానిగారు సభ్యులను సంతోషపెట్టుచున్నాడు. అయినను అట్టివిప్లవ సీమహామహులు ఏకాగ్రములైతే “చిత్రించు” అను పట్టులంబులు చున్నాడు. “పట్లగింజలోనిది విద్యముగింజ అంటే అవునంటే అని ముక్కుమీద వ్రేలుపెట్టుకొన్నది” అన్న నామెతయే యుక్తముగా అనిధానిగారు సభ్యులను వింతగాదు రిసికుంబున సభ్యులొనరించి ముందరించుట వింతకాదు. ఏమ “చిత్ర” మని తత్పరముతో సికింకుటమాత్రము ఆలోచనీయము. దానినుండి వ్యతిరేకార్థ మవ్యంగ్యము. అనగా “కందనోలికి వెళ్లెగాని” యనుటయందు, కన్నులునం దీప్రకారంబుగా బరిగివది. కట్టి జరుగుటాటు ఇతర స్థలంబుల నుండివని ప్రొక్కవులుగారు “చిత్ర”మని తమ సికిలింపులో దచ్చిలపెచ్చుపెంచిరి. ఎందులకనగా, ఆలింగన పతకంబుల నిచ్చుపట్ల, ఆ పద్యంబునకు పయిననే “నున్న పండితులందును అనిధానిగారి శ్రేయో శ్రేయో” యన్న యనుమానంబుతో, ఈ సభయందు వారిని రసమును గ్రహించలేనివారినిగా, అనగా అరిసికులుగా చెప్పియున్నాడు. ఆహా! ప్రొక్కవులుగారూ! తమ తెలివితేట లెప్పుడో కాంచినోనను! తమ “పట్టులంబు” మూడవ పేజీలోని “తెలివినదక్కువ” యిచ్చటం బసికి వచ్చుచున్నదికదా! తమ “తోకపట్టుము, పడగపగ” నామెకకుండ ఎందునీకరింపుచున్నది? అహహ! యూరివారందరు సడియూరి వారందరు సట్టపడియూరివారందరు, అనిధానిగారిని సన్నానింప దగనివారయిగదా!

సాహసం! యెంతమాత్రం మిత్రంగా గావించి, యాలోచించి, యారీతి
 "అతి...నాసి" యను తీరుమానంబు గావించితికి, దీనివలన కందనోలు
 మరలబు పాత్రాపాత్ర విచారణకై క్షిప్రీనందంబని తమ యాశయంబుగా తెల్లం
 బగుచున్నది. దీనికి తామేవిధంబుగా తప్పించిపోవగలరో? "అత్తువత్తువ
 భూతాని" తమమందు సంపూర్ణంబుగా సమన్వయించుననియునుట చచ్చిత
 చచ్చోమునం దగ్రగణ్యత్వము నహించును. కాబట్టి తమ యభిప్రాయం
 బీ తెరంగున నుండుటంబట్టి, గుప్తగాదుకూడఁ దమరీతిగా కభిప్రాయంబున
 నుండురని తెలుపితిరేమో? కదా! హా! హా! యెంతటి సాహసము?
 అరటి తప్పని, దేవరవాసు విజ్ఞానంబు బట్టిచోసిరి.

చ. దలకును దాలకున యతిహుటాహుటియందెమ మిందునద్యమం
 దలనను మిరిచియుండెమ యాశ మరీతి; బుధానిన త్రమం
 జలి ది నిశ్చయంబున యందగుఁగాని కనంగనావఁ
 మెలకున పిల్చివారితి మెచ్చఁగఁగందన వోలునత్తురం
 చిలననధాక ముఖ్యులకమేయ నకూడఁగా విచారదు
 ద్యోమని దీనికారణము పాటునుడైన మెఱుంగుఁగావుతన్.

మ. అనినా "అశుట సేకనక స్వనచన వ్యాభూత మేర్పాటుగాఁ
 బసికారానివి ముందువెక్కలను సంభావించకే తాము ముం
 దనురీతిగల మాఁగి కుండ నిదిమీ కాత్మీయ సాహాయ్యమో?
 ఘనతాదీ సేటక వదాన్యులకు కీకంగాంచిరో? మృశా.

ఉ. తన్నునశ్చైశ్చ నేయుటకు దంచితిఁ బూనుకొనంగ బోవ; మే
 వన్నులులేనిబట్టి జగదండితులై నటువంటి తన్ను మే
 మెన్నును న్నగంగల మహీనుల? క్రొంగవి పుగపుల్ మరీక
 నన్నుమలై నరాము కడు సప్రసవించు నెఱుంగఁడీ! మడిన్.

గీ. గంధతనమంచు బచ్చుకట్టు దటంచు
 బడికారలు తామింత కులకుదీర
 ఇట్లు నలియించుటనందమ హృదయగుండు
 గొయ్యమాయ యావేశంబు గొకదాని
 తుంటవనిగాక యికగండ్ల మంటగాక
 వేరు కారణంబేకియుం బెరయననుచు
 పెద్దలున్నారు; నిజము దీపింపజేయు.

మీ “రతి రహస్యము” బట్ట బడులైనదంటాి. నన్నెక్కడమోన బంటు.

పుట 16 “సమస్య చాలి” సమస్య వలెంగమో? నిమిషపు లి యెట్లు గునో? (లభించకపుల సాంప్రదాయము)

“అహహా శతావధానము కు లెక్కలేదు” వ. చక్కలెక్కే లెక్కలేదు. తమను లెక్కింపని సంగతి తాము చెప్పకొనవలయును? “చేసినచాపము చెప్పిన బోవు” సని యేమోకదా? శతవధానము తమని వాగ్యకార్యం బుగా కుకపులను లెక్క పెట్టక యెంచుచుండును కావుననే కవి గండర గండలు బ్రవృత్తి, తిరుపతి - వేంకటేశ్వర కవు లీ సరివిధానంబునందు ప్రసిద్ధి కెక్కి కింకవీంద్ర ఘటా పంచాసన బిరుదంబును సంపాదించిరి. కాబట్టి తామనినమాట యబద్ధంబగునా? కాదు. తామీవ్రకారముగా మెచ్చి కొని నందులకు గుర్తగాని తమయెడల కృతజ్ఞులు.

(Medals) పదకములకు.

దిక్కులేదు.”

(Medal) పదకముయొక్క లక్షణము.

“Medal—Piece stamped in honour of victory
Routledge's Lesk Dictionary.”

మెడలునెడిది సంగతి. యధ్యుంకగా పదకములకు దిక్కులేదని య న్నారు. మెడలు అనగా జను పదకంబునందు దాని నొసంగిన వారి పేరును దానినిచెందిన వారి పేరును చెప్పబడియుండును. కొన్ని సమయంబుల యందు పొందిన వారి పేరును చెక్కురు. ఈ ప్రకారమును ప్రమాణము (Gregory's Medal) మొదలై నవి. ఈ మహత్త్వము మెడలును స్వంత ముగా జేయించినాని చెంబున్న పేరుల వేసికొన్నట్లు వేయించుకొన వచ్చు ననికొనియున్నది. పేరు మన్నింపుమని నన్నిట వ్రాసితి బృంద మును వీరల మన్నించునా? ఈ పద్యమును జూడెడు:—

ఉ. “బంగరముం పదేశులము వ్రాసిదొ త్రొక్కదొ గుంటిలోపలక

ఖంకుననాగగొట్టి యెక్కగంటకు బేరునుగొట్టి చేతికి

ముంగలప్రేమికిన విభూషణమే యవధాని కెన్నెక

బొంగిన నెంకి శ్రమలు పూజ్యుడె యన్నను జాలజేసుమీ.

“చేతికి ముంగల” నడిమివేలు కొననచాటి ఈవల నిరాధార ముగ తమ యపారమైన శక్తిచేత త్రొక్కపులు భూషణమును వ్రేలగట్టిరి. అబ్బా! భూ గారిది దెబ్బ!

ఏమంటే “బంగరమండ...నడుక” కాగితములే పిరియము(ఈపిరియము నిఘంటువునందుకూడ ప్రయమైనది) అని వీరికనుక తేర్చుబాలమని ప్రవాసినవానికి ఇందు బాగారమెంత సగ్లక్ష్యంబైపోయినది ఇంతవరకు తమ ప్రాంతాలనుజూచి తమకు గంభీరవర్తనులుగ నెంచుచుంటిమి | “నీరుచొంకలోతు నిజముగా పెలి నుదు” అనునట్లు తమెవలు విషయంబున తాము గిలికిన పలుకులచేత “వటూటోపో భయంకిరః” అను ప్రమాణంబునకు తాము గుఱియైతిరనీయు తామింకను గుగువుగారి సగౌరవపరిచక పఠించు పలయుసనియు నెగులగునది. ఇంతకు తామింకవరకు సంపాదించిన యోగ్యతచేత తమ గురువుగాడికి చేయవలసిన గౌరవముచేసి తా మభినవకపుల్లె తిరి.

ఇప్పటికైనను తాము మెడల్పకును యోగ్యతా వశ్రంబులకును భేదంబులేదని తెలిసికొనియుందురు. సంఘసంఘమైన తెలుపుటకో తిసికని యాపార్యమును తెలుపుటకో మెడలులేపుచునుగాని డిక్కులేకుండుటకు లేక తా మనికట్లుగా క్రుష్టపట్టుటకుగాని వేర్వేదపు. ఈసంగతి జ్ఞానకముందికొనుచు. ప్రస్తుతము రాచకీయభాషయైన “ఇంగిలీషు” నందు కొంచెము సరిచదుమే తమకున్నయెడల అందు ‘Medal’ ‘Medalist’ అను పర్యాయంబులకు ఎంతటి గౌరవ మొసాదాపబడి యున్నదో తామెటుంగలరు.....తేధాన్తు.

తాము 17-వ కీజీలో లిఖించిన “కవియగువాని” పద్యమున కంతయు మాజవాచేమియు అవసరములేదు ఇంతవరకే తమకు పెద్దలువదే శించియుందురు. ఎందులకనగా ప్రాత బంగరమండకు క్రుష్ట పట్టించునంతటి లోకజ్ఞానము తమయందు విలసిల్లుచున్నది. కాబట్టి మెడల్పవైనను, వానినొసంగిన యుదాహరణవైనను, పొందినపాత్రులవైనను, అట్టి లోకజ్ఞానమే తమయందు దలరారుచుండును. కాబట్టి మేము కొంతాక తెలుపవలసియున్నది.

గీ. పండితులుచేరి యటమెచ్చి యుండినందు
లక్షణగాఢయారక యెందుకురసికలొ
సంగువారలు? దీని విచారమునను
హత్ములున్నారలీ; నిర్ణయంబుజేయ.

“క్రుష్టపట్టంగ” ప్రాసిన పద్యముక్రింద నోరుబ్రువ్వి దిట్టినప్రాతలున్నవి. ఇక మా మనవి ఈరీతిగ బరగుచున్నది.

ఉ॥ కాలము నేలయిట్లు కనుకలబున దూషణ నేయబోలు? తా
 రీలచేతికొద్ది లిఖించి ఎబ్బదివిహీనరక బోలు
 గాలముమీదఁబెట్టి యెనకంబుకఁ దప్పికొనంగ జూచినా
 తోలిగనిర్వయింప లగుమార్తెయిట్లు న పద్మంజరీ?

ఉ॥ “భారతి వేశ్యయాయె” నని వాచుఁడతేత నెటువచ్చెనో?
 భారతి లేనినో? పగ్గవ? యెందువఁగారి యిట్టి?
 భావజియందు నంబులు దావకమా? లిఖిత లకారమున్
 క్రిరహి వాణ్నియూముముఁ దెన్నలరారఁ గు నో? భా?

ఉ॥ “వారక భారతీకలన ఎర్వలయి కి రొండు గు బా
 ల్పాడుట తప్ప” నుమి నెలువఁకొనవారి ల తాముకా రి? యిం
 పార బలితతాప్తి నలు భారతి కొక్కొక్కయై ప్రియ వే
 యెఁహి కొండులుంటును పి క్కొండుగె? యిది న ద్వివృత్తియే?

ఉ॥ ఆమెయి వేశ్యక వ నోవానకినం దిగ నెట్టి కోటికఁ
 జేషెయినుండవో? కళింక ఎర్వల? గ కల? ప ప్రియమిగిం
 గామితోతి మూడుల న్నెత్తియనంగిన నెఁజువారగా
 తావలభారతిని చార్కొన నెచ్చున వానికెగా?

ఉ॥ “బాలలపాల సవ లవోల” యందు నెది తా
 నోలగ గోరవం చెదన పడవమెన కుతూహితిగ్గిరి
 మేలదికాదు పోతినది పిక్కిటమైన యింకాయుమార్ గా
 కాలములయిదుక ననిని కలకలనాగల పద్మయన్న పా
 వ్రామనరాల పేయిగు నెచ్చి మిక్కిలి మిమునొక్కొనగ

ఉ॥ భారతీలోకి మార్తె ప్రభుక తాంబూల మ్రాత ను నో
 దారక మెరిగిన కవహాలయంబున న దరమెరిం
 పారల న్నాఁడుంది పుష్పనములం బ్రహ్మ న గూడె
 గారవముం న్నానచ్చురు న్నెత్తి నా ను ఎవరేమి నా
 ప్పొన ప్రోవలదంకి? కలయకరి గిన వాన వానోనం
 దారువనంగల? కలయము లెట్లుల నేలచు పుక
 వారు? “మరొండుచ్చిన వినమి నెఱుంగ” యిట్లు పద్మన
 “తెలిది” యందు గొంచెది, “ల కెడి” కర్పంకగి? కలయగి
 కిలకుల సభయేమి? న్నులకాగదు తోమియు పోటింక గెచ్చె

న చావోంట్లుక మహిమయు కియాభిక్ బుధవిహీనంబని న దివివారు
 కివితాలినక గొలవంచేలేక గురువెన్నెనుదును దంసివారు

నీతిశూన్యమైన నిజపతి తీరి “నిక్కా” గట్టుకొన సమకట్టివారు
 లోకప్రచారము లోకాభివృద్ధిగా బంగారమును ద్రుంబరపిపాత
 నీ॥ వార! వహవా! సహభాషి వ్రాయవట్ల, తమమహనీయులైన శూర్యముకవుల
 తరతరధివతులం డలంకరి? తనయలహా ఛ! భవత్కృప కర్తృతం జెందిలేదే॥

ఇంతటికి పుష్కము చాల పెరిగిపోయినది అయినను తననుగూర్చి
 శిష్యులనిన సంగతులు కానేలేదు అయినను మేముచేసిన ప్రతిష్ఠ ననుస
 రించి సంగ్రహించెదము. తామవ్రాసిన కవిశ్లోకులు సంగతులను చూచిన
 మాకు తాము స్పృహని యిప్పించుచున్నది “అత్తన శ్లోభాతాన” వ్రా
 రిము తను కాధాంము కాట్టి తామందఱిని తమవలెనే కష్టపడి కవన
 మును నేర్చుకొనవలెనని యనుకొంటి. అందుకే విద్యవృత్తి కాంక్షలయిన
 తిరుపతి వేంకటేశ్వర మహాపురుషును “వంశపూర్ణుల గొ గదాదిట్టవ నేర్పించి
 కష్టపెట్టి పటాపటక్కుచుని మిక్కిల చెంపలను బాదవలెండ” యని నిశ్చ
 యుకొనితి. అస్మాద్వి త్తే వతి వేంకటేశ్వరులు కష్టపడుచున్నారని తమ
 తెలివి తేటలు కీ నవలము. కష్టపడియును జోగిన యవధానములు
 విచారించునై తిరి పూరు విచారించి యుండవచ్చును. ఉన్నంతటి నెరుంగ
 లేకపోయినా. అట్టి తాము కొంతదూరంబుననున్న శ్రీ మహాకవులుగారి
 యొక్క విజము నెట్లునుండగలరు కల్గిద కనుగొనుము.

“(12) కాళా చంద్ర మణివర్ణము రిజిష్టరీయత్వమునకు సరియయిన
 సకలు

వివాకర్ణ. తిరుపతిశా : - శతావ } శ్రీ వేదమూర్త్యై చర్ణ. వెంకటచలపతి
 ధానిగారివస్యచండి } శాస్త్రిగారికి.

ఈ గోనముః పుటాది ; కోటి నుతింపఁ గవిర్వైరమ్మ
 వేదికియూమఁ ద్రవ్వక వేంకటశాస్త్రికి శృంగభంగము
 వానివనంఢంబులను నన్ను ; కొలి ఎపింపిరితలం
 బ్రాణమతోడఁ బుపిని మాత్రము మిమ్మునుతింక్ర నిచ్చుచున్.

(గీతము) మొదటిభాగము.
 శ్రీతిరుపతి వేంకటేశ్వర మహాకవులు”

మ టి యు.

“గద్వాలలో మధ్వస్వాములవారి దగ్గరను

సీ॥ అరితాల్యవన దీప్యత్కాకపట్టణే కింకవిగజపింహ కీర్తిమాన్య
తద్యయన్వేన సంపద్యత్యవలపురే విద్యత్కపింద్ర సద్భిశదమాప్య
తదధికేవయసి బృందావనేపట్టణే బాలకలానిధి పదమవాప్య
తద్యయన్వేన విద్యద్వతి హరిపురే బాలశరస్వతీ పదమవాప్య

గీ॥ ఆంధ్రగోర్యణ భాషయో రపరిమితను, పద్యగత్య నయానికా వ్యాసినైశ్
విభరసాని విధాయభో బుగవరేణ్య, వచనాయ సమాగతా వచనీయ
తిత్తపతి శ్వేంకటస్పత్య ధీరర్చితః॥ ...

(ఇతి నానాకావ్యసందర్భ సే” శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవీ)

ఇట్లున్నది. చంద్రికను చూచియు తాము భౌతికజెంది మీకు గురువెవ్వ
రని వ్రాసినారుగదా! ఇక దేశాంతరపండితుల గ్రంథ పరిశీలనమానందు
వారిచరిత్ర విజ్ఞానంబునందును ఎంతటి బుద్ధిపాటవంబు నెరిపించగలరో విజ్ఞ
లైయంగకపోరు. వారీయందుండిన ప్రతిభయిది. తాము వ్రాయవ్రాతల
చేత వారికి తోటురాదు.

“వసితయు, గవితయు తనయంతన” యను నీఁకూ? తమయందు
వర్తించదు. ఇక కష్టపడిన పాండిత్యమున కంతములేదు. ఆహా! మంచి
క్రొక్కవులు దావరిందిరి.

పేజీ 19 “ఇక దుంగభద్రలోక” ఇంతవరకు తమయందు వృద్ధ
పండిత ప్రకాండగౌరవంబు నుండియుంటిమి. ఇంతట దానిని పరిశీలించ
వలయును. పై పద్యాదికంబునందు తమయొక్క యనుభవంబును జెప్పిరి
తాని ఇంకేమిలేదు.

విద్యనైపుణులారా! అభిజ్ఞులారా! రసికులారా! అశ్యులారా! ఈ
నిష్పక్షపాతంబయిన పరిశీలనవలన ప్రొత్తకవులు తాముచేసిన “సత్యంవద,
ధర్మంచర” యను ప్రమాణము ప్రకారము ఈ “పొట్టోల్ల” సంజెంతవరకు
నడచిపోన్నదియు ఓర్పుబూని వ్రాసినదియు తెల్లంబగుచుండట లేదా?
ఈ విషయంబును సిగ్గుయించుటకు మీరెల్లగును విలసిల్లుచుండగా మేమెందు
లకు విశేషించి కష్టించవలయును. అయినను బూసికొంటిమి తాన నీకే
గొండాక సంగతులజెప్పి చాలించెదము.

ప్రకృత మనునరింతము

జేజీ 20 “కన్నులులోదాఁ గావించిన.....దంట” ఈ “దంట” సాక్ష్యమును తమ రక్కడనుండి సంపాదించగలరో? ఈ చిన్నపాత్రము తమ యవర బ్రహ్మకత్తిని వేసోళ్ళ జాటుచున్నది. ఇంకను దీనంత వేయితలు గానున్న పెద్దలహృదయంబు లున్నవి మహాకవులకు తిరుచతి వేంకటేశ్వరులకు తాము చేసిన గౌరవమునుబట్టి రివిక దాము రప్పించుట తమ భూస్వామ్యులందు వారినిగూర్చి చేసిన ప్రశంసనమునకు ఊహాపణ వేకుకొనుట కొరకేమీ? తథాస్తు!

ఇతి విమర్శకః,

న త్య వా దీ.

తృతీయవిజ్ఞేపణము

మా ప్త ము.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

యు ం యూ మా రు త్ర ము

“చూ! గా ర డీ”

శ్లో చ తు ర్థ వి జ్ఞే ప ణ ము. శ్లో

— ౦ —

అహో! అనూయోదేకతా! విచారకంబు నిర్మించుటయందు నిన్ను మించిన దింకొక దయ్యముండునే! నీచే నావేళించబడుటచేతగదా ఆవరమ పావనశీలయైన కైకకురు సత్వగుణ రాజితృష్టైన విశ్వామిత్ర మహాగను నీంద్రునికురు బుద్ధిబద్ధకంబు మానంగా ఎన్నియో కుట్రలుంబన్న సిద్ధోషులైన తద్రామ హాశ్వంత్రసరపాలరమ గుటుంబసమేతముగ వర్ణమునకుం బోవంతేసి కారలను బుగ్గుతిప్పలుచెట్టి. అంతేకాని రాజయ్యలక్ష్మీచంద్రికల కేమైన లోటుకలగెరా? నానచే రత్నము ప్రకాశించుట్లు అనూయూ పరులయొక్క కుట్రలవాటిఁవారే వదాన్యులు. అట్టి అనూయూపరులీ యిహలోకమూలమునఁ గతయుగంబులనండి యుండిరిని తెలుపుచున్నది.

ఇప్పుడు వారినంఖ్యపొచ్చి పెచ్చుపెరుగుచున్నది. కాన ఈకలిదేవుడు తన మాహాత్మ్యంబును ఈరీతిగా అనూయాదేవతను నియోగించి చూపించుచున్నాడు. ఈ వ్యాసంగంబున బాలకాలము చదువరులను బ్రవిష్టులఁ జేయుట గొప్పకాదు. ఆయినను అవసరమగుటచే ఇంకఁ గొంతవరకు వారికిఁ గొన్నిసంగతులు తెలిపి తరలెదముగాత.

బ్రహ్మశ్రీ, శతావధానులు విద్యార్థులు, బాలసరస్వతీ, బాలకళానిధి కంకవీంద్ర ఘటా వంచానన్ద తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులు తమ “నానారా. సందర్శనంబు” లో జెప్పి యున్నారు. ఆ వద్యభాగం బిందు బాగుగ ననుకు లించి యువయోగించెదను.

దాని సిందునందులకుం బొందువరచెదము.

ఉత్పలమాలిక: ఔ న యనూయ! నీదయిన యాగడమెల్ల కలుంగనాయె! నీ దీనతతెల్లమాయె ద్వద ధీనుల దీర్ఘతి స్పష్టమాయె; నీ హానికరంపుఁజేష్టలపి యందరకు విశదమృతాయె; నీ జ్ఞానము గాననాయె; నినుగాంచిన కార్యము చక్కనాయె నీ మానము గాలిపోను యశ్వరే
కేనోక సత్ప్రబంధమున హీనరసమృత లెసంగఁజెప్పినం
గానిత్యదీయచేష్టల వికారము చేగయి పెక్కఁజేసి య
ద్రాన గుణమృత బోవిడచి “తప్పలువోప్పడఁ జేతు” నంచు నెం
తేని యహంకృతిఁబొనిపె చెయ్యెడలం టానగుల పాసంగక
మృతన గుణాతిరేకమున నోపెడుమేటి ప్రబంధమందున
జ్ఞానికిఁ గాక జ్ఞానికి దొసంగు లెసంగు నె! నీదుప్రేరణం
బూని “గుణంబు దొస” వని బొకినఁబోవు నె! తక్కుపండితు
దాని గుణా గుణంబుల విధంబదిబైటకుఁ బెట్టరే! నిజం
జేని యొకండు కాదనిన నేమగు? వెన్నెలచూచి పంకిజం
బూనునె మోద మంతట నె యెడకునయ్యది నింద్యమా నె? కా
నీనిను మెచ్చవచ్చుద్యద ధీనులు లోకు లొనక్కు నిందకుం
గాని యసత్య మాడుటకుఁ గానియ మార్గములందుఁ బోకకుం
గాని యయు కవర్తనకుఁ గానిపరాత కృతిఁబానర్పఁగాఁ
గాని యిహమృతనందయినఁ గాని పరమునఁ గానిసందియం
బూనన పాపమెంచుట వజోద్ధతులై చరియింతు...

మేజి-రీ నానారాజ సందర్శనము.

శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరమహాకవులు.

ఈ విషయంబును జదువరులకుఁ దెల్పివోనుటకు మా వద్యంబుల వలన నెంతయు ననుకూలంబు కలిగినది. ఏతద్రవ యితలకు మహాకవులకు కృతజ్ఞతాపూర్వక సందేశతంజుల నర్పించుచున్నారము.

ఇక నీ యనూయ ప్రస్తుతాంశంబున క్లుప్తవర్తించునో విచారించ వలయును.

“23-వ పేజీ పొట్టులట్లు” లో గుప్తగారిచే “రీక్షింగు రూము” నందు లిలకింపఁబడిన దప్పఁతు బుక్కునుగూర్చి క్రొక్క వులుగారు మరల వెక్కిరింపులను పెదఁబట్టుచున్నాడు. పాఠక మహాశయులారా! యీకవులయొక్క చాతుర్య మింకను గొంత మోక్షఁ దెలుపవలసియున్నది. (“భూస్కాలట్లు. పేజీ-21”) ఇందు పరికింపఁ బ్రశంసించిరి.

22, 23-వ పేజీలలో గ్రొక్కవులుగారు తమ సంఘభిమానమ్మును వెల్లడించికొనిరి.

24-వ పేజీ:-పాఠక మహాశయుల కీకవులు బాగుగా పరిచితు లయినారు ఏను ఉన్నది లేటలు లేని దున్నటులఁజెప్పటకుఁ గల్పించుటయం దప్రతిమానులని యెరుంగుట యయినది ఈ వుటయందున్న యితరములయిన వెక్కిరింపులఁబడినిడు!గుప్తగారుకూడ మెంబరుగానుండిన యీ “రీక్షింగురూము” నందు “గుప్తగారాగ్ర....” శుంతలకా.... వేసినారు “అసి” అని వ్రాయించి.

ఆహా! యభినవకవులుగారూ! గుప్తగారువ్రాసికొనిన ప్రార్థనఁజూచు తానున్నప్రకారమే యున్నదా? గుప్తగారవధానవిషయంబునఁ గాలవ్యత్యాసంబును గల్పించి వ్రాసియున్నారు. దానిసత్యము తెల్లమాయె. వారెదుఁ కల్పనచేసింది గొప్పకాదు కాని కనులారఁగాంచి మనసారఁ జదివిన యీ గుప్తగారి ప్రార్థన నీతిగా, మీశల్పనములను కంటకములకుఁ దగిల్చి, వికలముగావించి పాఠకులకుం జూపవలెందితిరా? రీక్షింగు రూములోనుండు మనవి పుష్కం బెందునుబోదు. మీరు కల్పించిన యర్థంబును దాని యర్థంబును వాని “ఘక్కు” ను తెల్లంబగును.

ఇట్టి తంత్రంబులను బన్నుటయే వీరి మర్యాదయా యేమి?

మొదటఁ బేర్కొనినట్టుల నీ “భూస్కాలట్లు” నందు స్వకపోల కల్పితములును, దురుక్తి లీజిల్పితములును, దూషణములును, ఆశ్చర్యములును, మిక్కుటముగానున్నవి. ఇవన్నియు విమర్శనకు సానుగ్రహితు. వీరవ్రాసిన పుస్తకమ్ము కిచ్చయింబుగా “భూస్కాల” ఙ్గఁపించి కొనఁగలదు.

వీరు అనగా క్రొక్కపులుగారు శుంథల విషయముగా ప్రవాసిన దంతయు కల్పనా మాత్రంబని యెఱుంగునది. కాబట్టి యీ విషయమున వారిమామగం బెంతయున్నను అత్యుద్ది “పొట్టులడ్డు సందిలి” వాట్లు ప్రాయం బయిపోయి యుండుమాగుతో ధ్రువంబును. సంశయము లేదు.

మహాశయులా 14 యంతవరకు వ్రాసివ్రాసి యీ “భూస్థూలము” న తుదకు తమతీరు మానమును “బిరిబిరి” యని తగిల్చిరి.

గుప్తగారు దన్మత్తుడేయట “బిరిబిరి వ్రాయు” ల

దానిని గొట్టి వేసిన దని వేరులు, వీరింతకుముందు గుప్తగారిని “శుంథలు” అను పదంబు నుపయోగించి సంఘముకు ఆక్షేపించి ఆ విషయంబున నే యీ సంబంధంబుననే కిపులుగారు, “అవి వేకులు” అని పయినవాడి రెండవసారి యెడమచే చేయిసిడిసి పుట్టి చేతిసిబెట్టుచున్నాడు. అట్టి గొట్టి వేసిన యవివేకులు, అస గా శుంథలు చేరుటచే “రీడింగుహము” శుంథలు కాకర మయినటుల సవకీర్తి కలుగుచున్నది గుప్తగారు మామను మునివిచేసి” నిని.

“ఆకరా స్థాన భిర్యోహు.”

ఇతి సాన్ధ్యగర్భ మాలా,

ఆకరా పు ఇది స్థానమునకు చోహరత్నములు పుట్టుగినికిని, కూట వికిని వేకు.

ఇందు రీడింగు హమునగా సంభవచేత స్థా మికాని, వారి స్థానభూత మయిన చోటుకాదు. అనగా వారి రీడింగుహమునందే కాపురముండుట పానంగదు. భిర్యోహులై కొనినయెడల శుంథలను రత్నంబులీ రీడింగు హమునందు పట్టుటలేదు. కాబట్టి, యీ వట్టులముందు “ఆకరా శబ్దంబు నకు ‘కూటము’ యను ధర్మమును. అది యిందువయోగ్యంబు. “భోజన శాలయందు సైంధవమునఁ గొల్లిగూను దెచ్చినట్లు” ఇక్కడ ఆకరా శబ్దంబునకు ఓ ఘోరగార్హ్యము గల్గించుట నిరుపయోగము. “బానెడుజేనాలో నరవపాలు చిరముగ్గురుజేర్చు” అను మాట ప్రకారము న్యోచ్చయనున కీర్తిచే నలరారు సీ “రీడింగుహము” సంపాక కొందగు శుంథల చిట్టల న గాని కపకీర్తి రావచ్చునని యగ్నిప్రాశునకుట సంభవము అంతేకాని, రీడింగు హమునం గలకొని శుంథలనుట సంభవముకాదు

ఇంతవ్రాహ్మణులచేత కవిశ్రవణు పుణ్యముచే దొరకునెయు, అందు శతావధానాను కవిశ్రవణుల జిస్సట మిక్కిలి పూర్వపందిర ముండుటపలన వేర్పుదుననియు విన్నవించిపోనట యయినది. అత్యుద్ది గుప్తగారికి దైనాను

అప్పుడే నా దర్శనము! అప్పుడే అభిమానము! నీ కాలోపించిన
 నేరములను నీ తోట నా తోటకు నీ ప్రాణములను నీ మూలములను గావించి
 నది, అంతరించు, నీ నీరములను నీ నీరములను నీ నీరములను నీ నీరములను
 విమలములను! అప్పుడే నీ తోట నీ నీరములను నీ నీరములను నీ నీరములను
 అప్పుడే నీ నీరములను నీ నీరములను నీ నీరములను నీ నీరములను
 అప్పుడే నీ నీరములను నీ నీరములను నీ నీరములను నీ నీరములను
 అప్పుడే నీ నీరములను నీ నీరములను నీ నీరములను నీ నీరములను

చేత వారు అనగా బ్రహ్మశ్రీ, యనుకుల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు వండితులు భాషాభిమానులు, ఉదారులు. సజ్జనమాన్యులు, అని యెరుంగుదుమా. వారిశిష్యులమని చెప్పికొనుచున్న వీరి యుద్యమంబును వారెరింగియుండిన యెడలఁ దగురీతి భీకొట్టియుండుదు. భీకొట్టిరో యేమో? యటులే యయి యుండిన యెడల, వీరు గురభిక్తార్థమఁ గావించి, యీవనితేసిని యీ హింపవలయును. వీరినుండి వారికిఁగీర్తి. ఆహాహా! యెంతపెరిగి పోయినది? ఇందులకు అనగా ఈ భూస్మాల్లంఘన చందంగొట్టుటకు వండితాభిప్రాయంబులు మాకు సహకారంబు లయినవి అందులకు తీర్పుండితులకు మా క్యోజ్ఞతా వందనములు.

మొత్తమునకు గణంబులుండఁగా నివయంబునందు వానిం బోవినది “..... ధిమా భీక్షంగణ యశోదోపాగ్ను తేషు విలసత్సు” అనగా “వ్రణముఁగని స్థిరలాంగంబు వదలు నీగ” అనుశబ్దముగఁ దప్పలఁ బట్టటం దువయోగంబు కలదా? ఆహా! యిట్టివారి నందరిఁగాంచియోకదా! యొక మహానుభావుం డయిన పూర్వీకని, చేసారి,

“క! నక్కలు బొక్కలు వెదకును, అక్కజముగ నూరఁబడి యగడిత వెదకుక, కుక్కలు చెప్పలు వెదకుచు, తక్కిడి నా.... కొడుకు లెప్పేవెదకుక!”

(చాటుపద్య మడిపంబు)

అని చెప్పెను.

ఈ “భూస్మాల” డ్లిన్పడు బాగుగా నుద్ఘాతంబయినది. ఇంకను అభివేషకపులుగారు వ్రాసిక “బాధగురువు” “ప్రజామా” మొదలయిన పుస్తకంబు లున్నవట. ఇంక సితరములు అచ్చుకానున్నవట. వాని నన్నిటిని బరిశీలించి, విన్నవించి కొన వలయునని, మాకు కోరికయున్నది. అయినను ప్రస్తుతమిట్లు తెలిపికొనుచున్నారము. ఇట్లుండి వ్రాయుటపిమ్మకపై బ్రహ్మశ్రీవ్రయోగము. అయినను ఇఁకమీఁద, నిట్టి దుష్ప్రయత్నంబులు మమ్ములఁ గాని, గుప్తగానిగా నివేదించవని రసికులయిన తాము దృఢంబుగా సభిప్రాయపడవలయునని శ్రమఁగై కొని విన్నవించి కొంటిమి.

“భూస్మాల” కేవలము అనూయ ప్రధానంబయినది. తిథినవ కవులు మాత్రము అనూయను బూనుటకుఁ గారణంబులేదు. కాని మిక్కి ప్రోద్బలంబెక్కువ యగుటచేత, దీనిని తేయఁగలిగిరి. “సంఘేబలుఁ కలౌయ నే” సహవాస దోషము. వారేమి చేయఁగలరు? ఈరీతిగా సాహిత్యము

“భూస్కాలక్షు” కేవలము / అన్యత్య ప్రధానంబయినదనియు, అనూయా కు
లంబయినదనియు, నిర్ణయింపబడినది. కాబట్టి దుష్టిమర్మకు లింకమీద
నిట్టివి గలిగినను తాము నిర్ణయించుటకుఁ గలరనియు మేమంత శ్రమఁగైకొన
వలసి యుండదనియు, ఈ విమర్శనంబులవలన, మీ యాభిమాన ప్రసారముల
మరల్చుకుండనియు, వేడికొనుచు అభినవకవులుగా రెంతటి పండిత ప్రకారిడు
లయినను వివేకముండినయెడల, కీర్తిశాలి కావలయునని యిచ్చయుండిన
యెడల నన్యోన్యంబులను వ్రాయదురుకాని యిట్టికు విమర్శనంబులకు, చూ
షణంబులకుఁ దొంకొనరు గాత మని విరమించుచున్నారము.

శ్రీ రామచంద్రాద్వితమస్తు.

రసికజనార్పితమస్తు.

ఓం కాంతి, శాంతి, శాంతిః.

కర్నూల్పురి }
19-12-19.

ఇతి విమర్శకః,
న త్య వా దీ.

చతుర్థవిశేషణము
సమాప్తము.

ఝంక్షూమాజితము శాంతము.

అనుబంధము.

పై పేరితో నీక్రిందివిషయమును తేర్చుకొనవలసి కాదు. ఈ మానవ పరివలన శ్రీకృత కవులుగారికి బ్రోత్సాహము లెవ్వరో తెలియజేయును. "భూస్కాలండు" ను ముద్రించిన "చంద్రమాళీకర్పూరం, కన్నులు" గారు అంబరమును బాటిన కాగితములనన్నిటిని దుర్భాషములలో పీక్రియించుచుండుదురు. అట్లే వారొక కాగితములప్రపు నొక దుర్భాషంబునందు విక్రియించుచుండుదురు అభినవ కవులుగారు వ్రాసిన "భూస్కాలండు" ప్రాంతప్రకారము నుండెను. అది మాకంటబడినది. దానిని బరీయార్థము గైకొంటిని. ముద్రణ నీయములుకు సంబంధించునట్లు దానికొకజాబు జేర్చబడినది. ఎట్లన:-

మహారాజేశ్రీ, యస్. వి. రాఘవయ్యగారి సమాఖ్యకు, కొంగవపాడు క. వెంకోబరావు సమన్వయములు. ఆయా, మేము కన్నామనకు వచ్చినప్పుడు తమలో ముచ్చటించినరీతిగ యిందువెంట నావ్రచరులను సంబంధించినది. తమనగారితో యీ సంగతినంతయు దెప్పి పరిశోధితి మైసపిమ్మట నచ్చొల్లినవలెను ఇందుల కాయన పొడిచబడనయ్యెను యీ యుద్యమమును మానుట సముతముగాన ముందువెన్నలు విచారించి కార్యమును సరిజేర్చుకొనలు.

(ఎర్రపేజీలు గీటు) ఈ పాఠముతో కొట్టబడినవాటిని పదలుకోవలెను.

(sd) అభినవకులు.

తాయనగారి పేరపేజీక ప్రకటించవలయును.

(sd) లోల్. వెంకోబరావు.

21-11-18.

ఇందువలన ఈపని, అభినవకవి గౌరవనీయతామన కలకృత ప్రోత్సాహమువలన పయినదని యెరుంగవలసింది. చతురకలాగా! యీతి న్నవకవివాద నటనీజ మెవరు? జేరీషింపుడు. గమనింపుడు శ్రీ తాయన కవిగారికిని, శ్రీ శతావధాని గుర్రగారికిని పైమనవ్యము బోధించుటకు గారణము లేదు శ్రీపింగళి సంపత్తు బ్రహ్మచర్య ముచేమీ దేవదత్త, మహిమము శ్రీరామభజన సమాజ వార్షిక కోర్కెన నిధయందు నత్యావృత్త మునువ శ్రీగుర్రగారిచే శ్రీతాయనగారు అగ్రానిగాధిపత్యము పరిపించుట కప్పుకొనబడి యడుగబడి నహించి నొప్పించిరి. విరమించెదము.

శ్రీ రావచంద్రాద్రితమస్తు.

ఇది విమర్శకు
సత్యము

10778

